KUUROJEN LEHTI

Tidskrift för Döva

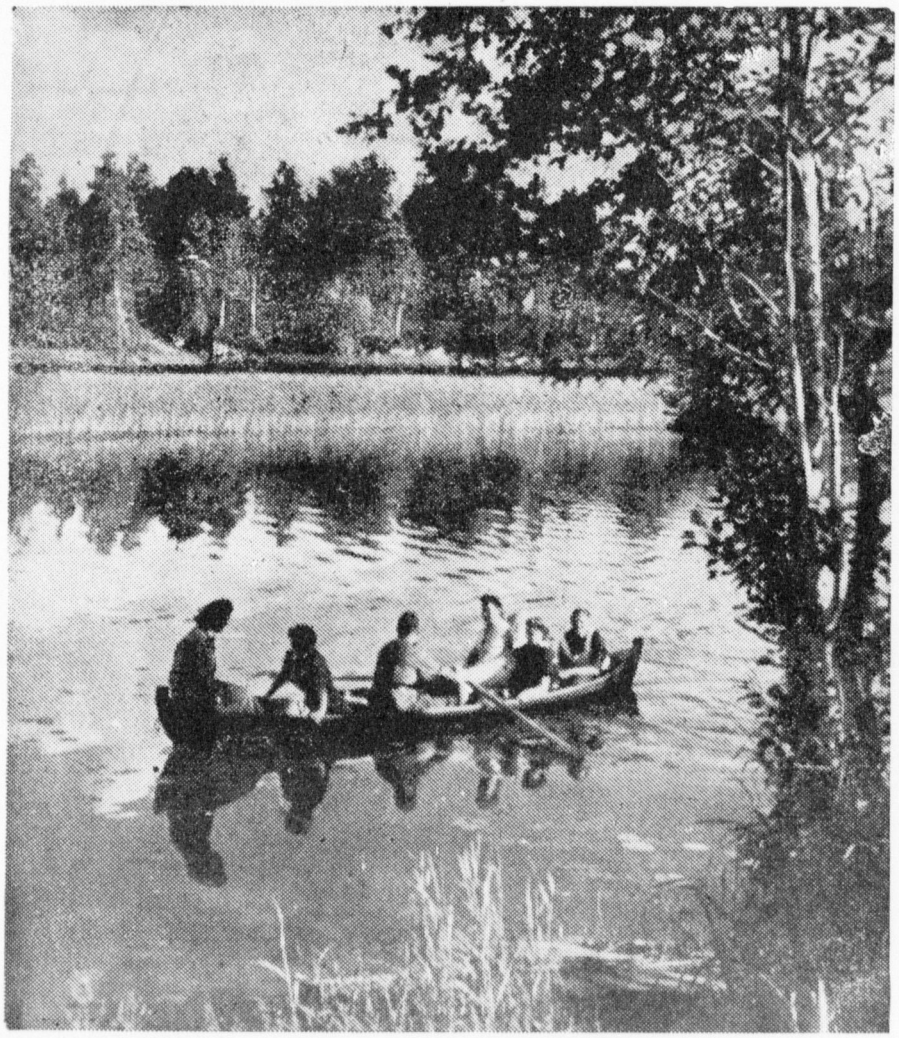

ELO—SYYSKUU
AUG.—SEPT.

N:o 8—9 · 1951

POHJOISMAINEN VIITTOMAKIELIKOMITEA

piti 4:nnen kokouksensa heinäk. 23—25 p:nä Norjassa ollen Norjan Kuurojen Maaliiton vieraina Drammenin ja sen ympäristön kuurojen lomakodissa.

Asiain käsittelyä johti Ruotsin Kuurojen Valtakunnanliiton puheenjohtaja Gösta Wiberg Tanskan Sosiaaliministeriön valtuutetun O. Malte Casperxenin kanssa, joka toimi komitean vakinaisena sihteerinä.

Komitean jäsen yliopettaja Sofus Kjær oli sairauden vuoksi estettynä ja hänen sijallaan oli Tanskan Kuurojenliiton puheenjohtaja Aage Thomsen.

Komitea tässä kokouksessaan hyväksyi yli 200 yhteistä Pohjoismaista viittomaa. Työ saadaan kokonaisuudessaan loppuunsuoritetuksi vuodessa. Yhteensä noin 1.000 hyväksyttyä Pohjoismaista viittomaa tulee käsitellyksi ja julkaistuksi eri lehdissä ja sen jälkeen koottavaksi kirjaksi, joka ilmestyy 4:llä kielellä.

Gösta Wiberg
Sveriges Dövas Riksförbund

Nils Gjerstad *Ansgar Breiteig*
Norske Döves Landsforbund

Aage Thomsen *Ole M. Plum*
Dansk Dövstummeforbund

Lauri Vainola *Rurik Pitkänen*
Suomen Kuurojen Liitto

O. Malte Caspersen
sihteeri

MEDDELANDE FRÅN NORDISKA TECKENSPRÅKSKOMMITTÉN

Den Nordiska Teckenspråkskommittén har under dagarna 23—25 Juli 1951 avhållit sin 4:de sammankomst vilken ägde rum i Norge, där samtliga voro Norske Döves Landsforbunds gäster i Drammens med omnejds Feriehjem.

Förhandlingarna leddes av Sveriges Dövas Riksförbunds ordförande, Gösta Wiberg, i samband med kommitténs faste Sekreterare Fullmäktig i arbejds och Socialministeriet i Danmark O. Malte Caspersen.

Överlärare Kjær var tyvärr på grund av sjukdom förhindrad deltaga i mötet och i hans ställe deltog ordföranden i Dansk Dövstummeforbund Aage Thomsen.

Kommittén har under mötet godkänt något över 200 gemensamma Nordiska tecken. Arbetet med det hela antages kunna avslutas under loppet av ett år. De tillsammans c. 1000 godkända gemensamma Nordiska tecken komma efter hand att offentliggöras i de olika Tidskrifterna och senare samlas till en bok som utkommer på alla 4 språken.

Gösta Wiberg
Sveriges Dövas Riksförbund

Nils Gjerstad *Ansgar Breiteig*
Norske Döves Landsforbund

Aage Thomsen *Ole M. Plum*
Dansk Dövstummeforbund

Lauri Vainola *Rurik Pitkänen*
Finlands Dövas Förbund

O. Malte Caspersen
Sekret.

INBJUDAN TILL HEDERSKONKURRENS

Den i december 1950 avslutade konkurrensen om ett gemensamt emblem benämnt »Nordiska Dövas Samlingsmärke» har bedömts vid den Nordiska Samarbetskommitténs möte den 26 Juli i år. Kommitterade ansåg sig dock icke definitivt kunna avsluta konkurrensen då endast 4 förslag inkommit och således ett verkligt underlag för bedömning saknades.

Kommittén beslöt av den anledning förlänga tävlingen till den 15 December 1951 i vilken tävling de nu inlämnade förslagen givetvis även deltaga.

Nordiska döva konstnärer inbjudas därför att insända ytterligare förslag till ovannämnda emblem, vilket är tänkt vara till hjälp för bäraren i samvaro med andra döva i de Nordiska länderna vid resor, kongresser och liknande.

Emblemet skall vara gemensamt för alla de Nordiska länderna, Danmark, Finland, Norge och Sverige, samt måste bära initialerna N.D.S.

Utkasten tecknas i 6 gånger naturlig storlek och på papper i standardformat 210×297 mm samt förses med igenkänningsmärke. Samma märke skall även finnas på det kuvert vari konstnärens namn och adress är inneslutet.

Förslagen skola **senast den 15 december 1951** vara insända till arkitekt Gösta Wiberg, Luntantugatan 4, Göteborg, Sverige.

Dansk Dövstummeforbund *Finlands Dövas Förbund*
Norske Döves Landsforbund *Sveriges Dövas Riksförbund*

KUTSU KUNNIAKILPAILUUN

Joulukuussa 1950 päättyneeseen kilpailuun yhteisestä Pohjoismaiden kuurojen kokousmerkistä oli tullut ainoastaan 4 ehdotusta. Pohjoismaiden Kuurojenliittojen Yhteistyökomitean kokouksessa heinäk. 26 p:nä nämä olivat arvosteltavina.

Komitea päätti pidentää kilpailuaikaa joulukuun 15 päivään 1951, mihin kilpailuun osallistuvat myöskin jo jätetyt ehdotukset.

Pohjoismaiden kuuroja taiteilijoita pyydetään tekemään lisäehdotuksia yllämainituksi merkiksi, joka on ajateltu olla kantajilleen avuksi yhteyden saamiseksi toisiin kuuroihin Pohjoismaissa matkoilla, kongresseissa ja muuten.

Merkki tulee olemaan yhteinen kaikille Pohjoismaille: Tanskalle, Suomelle, Norjalle ja Ruotsille ja sen tulee sisältää nimikirjaimet N.D.S.

Luonnokset piirretään 6-kertaa lopullista suuremmiksi 210×297 mm suuruiselle paperille ja varustetaan tuntomerkillä (salanimi). Sama tuntomerkki (salanimi) merkitään myös kirjekuoreen, jonka sisään on suljettava taiteilijan nimi ja osoite.

Ehdotukset tulee lähettää **ennen joulukuun 15 päivää 1951** os.: Arkitekt Gösta Wiberg, Luntantugatan 4, Göteborg, Sverige.

Dansk Dövstummeforbund *Suomen Kuurojenliitto*
Norske Döves Landsforbund *Sveriges Dövas Riksförbund*

KUUROJEN LEHTI

SUOMEN KUUROJEN LIITTO r.y:n ÄÄNENKANNATTAJA

ELO—SYYSKUU | 56. VUOSIKERTA | N:o 8—9 · 1951

Kansanopistolliset lomakurssit Iisalmessa

Suomen Kuurojen Liiton toimesta pidettiin järjestyksessä toiset kansanopistolliset lomakurssit Iisalmessa elokuun 6—11 päivinä ja tätä tilaisuutta varten oli Iisalmen Kuurot r.y. luovuttanut talonsa kurssilaisten vapaasti käytettäväksi. Kursseille osallistui 25 kuuroa eri puolilta maata. Kurssi- ja ruokailupaikkana oli kaupungin Keskuskansakoulu, mutta majoitus oli järjestetty osittain juuri remontteerattuun Kuurojen taloon ja osittain naapuritaloihin.

Kurssien johtajana toimi toim. *Rurik Pitkänen,* talouspuolen hoitajana hra *Veikko Lämsä* ja tulkkina nti *Helga Suoninen* ja nämä kaikki hoitivat tehtäviään kurssilaisten tyytyväisyydeksi.

Kurssilaisia päättäjäisissä 11. 8. 1951. Istumassa vasemmalta taloudenhoitaja Veikko Lämsä, rouva ja toimittaja Pitkänen.

Enemmittä puheitta mainittakoon ohjelmasta tärkeimmät luennot: rva *Katri Pitkänen:* Ihmisen keho, kotitalous ja seurustelutavat sekä itsehillinnän ja itsekurin tehostaminen, josta viimeksimainitusta luennosta virisi vilkas keskustelu; toim.siht. *Rurik Pitkänen:* Asioimiskirjoituksen malliohjeet, testamentit, perunkirjoitukset, avioehdot ja kirkollisvaalit, josta viimeksimainitusta hän esitti mielenkiintoisen havainto-esimerkin Tanskasta; johtaja *Veikko Lehvä:* Hallitusmuoto, sen tarkoitusperä, säännökset, hallintohaarat ja vaalit; kunnanvaltuutettu *Lauri Schulman:* Kunnanhallinto, sen säännökset ja tehtävät; varatuomari *Allan Krogerus:* Avioliittolaki, sen velvoitukset ja säännökset — hän luennoi harvinaisen mukaansatempaavasti ja temperamenttisella eloisuudella; kunnanvaltuutettu *Pekka Pennanen:* verotuslautakunnan tehtävät ja veroilmoitusten laadinta (hän antoi muutamien kurssilaisten laatia itse veroilmoitukset A, B, C ja D lomakkeille ja selvitti korjaten niiden mahdolliset viat ja puutteet); apulaisnimismies *Fredrik* (Reittu) *Kuosmanen:* maaseudun poliisijärjestys ja poliisitoimi. — Kurssilaiset kirjoittivat innostuneina vihkoihinsa muistiinpanoja joko taululta tai tovereittensa vihkosta ja opiskelu-innostus oli ilmeinen.

Ohjelman vaihteeksi tehtiin bussilla yhtenä iltana koko joukolla virkistysretki Runnin terveyslähteelle. Mukanaolleet saivat juoda lähteestä rautavettä ja monet heistä, piällysmies »Ruuri» mukaanluettuna suihkuttelivat itsensä autuaan puhtaaksi noin kilometrin päässä olevan suihkupadon ryöpyissä. Välitunneilla kurssilaiset saivat tilaisuuden uimiseen läheisyydessä olevalla kaupungin uimarannalla ja vapaaaikoina urheiluharjoituksiin ja leikkeihin.

Kurssien päättäjäistilaisuus pidettiin keskuskansakoululla kahden sanomalehden edustajain läsnäollessa. Monipuolisesta ohjelmasta mainittakoon: Yhteislaulua »Ylös nuorten parvi sankka. . .», rva Eeva Ratavaaran tervehdyspuhe, nti Elli Lapinmäen yksinlaulu, hra Bernhard Kasken juhlapuhe, rva Ratavaaran ja nti Tyyne Väätäisen pukutanssi, kuulevan tyttösen Elina Lämsän taitovoimistelunäytös ja merimieslaulu viittomakielellä. Kahvitauon jälkeen esiintyi taas viittomakuoro nti Lapinmäen johdolla, rva Ratavaara ja hra V. Lämsä esittivät kuvaelman. Hra Veikko Lämsä puhui yhteistoiminnasta ja omaan apuun turvautumisesta, nti Maija-Liisa Klemettinen esitti runon, tietokilpailu pidettiin juhlatoimikunnan ja muiden kurssilaisten välillä, hra Erkki Tuliniemi esitti laatimansa kronikan. Pilanäytelmä (kuva-arvoitus) oli lopuksi. Lopettajaissanat lausui vanhin kurssilainen rva Fredrika Puolakka. Luennoitsijoiden kiitokset kurssilaisille ja kaikille kurssien hyväksi toimineille esitti toimitt. R. Pitkänen, minkä jälkeen laulettiin yhteisesti »Maamme».

Mukanaolleena totesin, että kansanopistollisten lomakurssien järjestäminen kuuroille jatkuvasti vuosittain

Terveisiä Nikkarilasta

Viime kesäkuun alussa sain tilaisuuden pistäytyä Pieksämäellä kuurojen tyttöjen talouskoulussa.

En ollut siellä käynyt milloinkaan aikaisemmin, vaikka monen monet kerrat olen siitä ohi matkustanut. Oli viileä alkukesän ilta kun tulin talouskoulun pihalle. Osa tytöistä oli puutarhatöissä taimilavojen kimpussa ja eräs heistä lähti saattamaan minua johtajattaren luo.

Kun astuin sisälle komean päärakennuksen ovesta, kiintyi huomioni heti välkkyvän kiiltävään lattiapintaan. Tämä huomio teki mitä miellyttävimmän vaikutuksen ja ajattelin heti, että täällä on mitä mallikelpoisin järjestys.

Johtajatar otti minut vastaan ystävällisesti, niin että tunsin todella olevani tervetullut. Emme olleet kauankaan keskustelleet, kun yksi tytöistä tuli sisään polvi verta vuotaen. Hän kertoi kaatuneensa ja loukanneensa sen johonkin kiveen. Mitä sitten näin, teki minuun jollakin tavalla syvän vaikutuksen. En voi sitä näkyä unohtaa. Johtajatar nimittäin polvistui tytön eteen, pesi haavan ja sitoi sen. Seisoin siinä vieressä katselemassa ja tuossa oli mielestäni jotakin sanomattoman kaunista, niinkuin olisin nähnyt inhimillisen rakkauden ylevimmän teon.

Johtajatar näytti minulle koulun avarat suojat ja yläkerrassa olevat tyttöjen asuinhuoneet. Kylläpä olivat kodikkaita ja siistejä, valoisia ja avaria. Kelpaapa asua sellaisissa huoneissa tällaisen asuntopulan aikana. Vain keittiö jäi näkemättä, kun siellä parhaillaan tehtiin suurta remonttia. Ruoka valmistettiin tilapäisesti siipirakennuksen pienessä keittiössä.

Koulun käsityöhuone monine kangaspuineen ja kauniine keskeneräisine töineen herätti erikoisesti mielenkiintoani. Ajattelin kuinka onnellisia ovat ne tytöt, jotka saavat oppia kaiken tämän kankaiden, mattojen ym. kutomisen alusta alkaen, jota taitoa he sitten elämänsä varrella voivat käyttää omaksi hyödykseen ja huvikseen. Käsityöhuoneessa opetetaan myös vaatteiden ompelemista, erilaisia muita käsitöitä ja silitystä.

Koulun ohjelmaan kuuluu vielä taloustyöopetus, puutarhan- ja karjanhoito-opetus. Saavatpa tytöt jokainen vuorollaan oppia myös tarjoilemaan pöydässä. Ruokaillessamme hoiti eräs tytöistä tarjoilun mallikelpoisesti.

Vaikka ilma oli viileähkö, kävivät muutamat tytöt iltasella uimassa ja kertoivat jo toukokuun puolellakin ahkerasti uineensa.

Tytöt ovat reippaita, terveitä ja iloisia. Heistä huomaa heti, että elämänjärjestys on ollut terveyssääntöjä vastaava.

Kun koulun ilta-askareet olivat toimitettu ja karjanhoitovuorolla olleet tytöt vapautuneet, saivat he kaikin kokoontua suureen saliin leikkimään. Tytöt näkyivät tuntevan useita seuraleikkejä ja he oikein pursuivat iloa.

Oli myöskin järjestetty kahvitarjoilu (vieraan kunniaksi) ja johtajatar oli mukana pikku poikansa kanssa. Tytöt kuitenkin itse ohjasivat leikkejä. Kun katselin näitä ympärillä olevia tyttöjä näinä iltatunteina, tuntui minusta kuin olisivat he yhden suuren perheen jäseniä, joille ystävällinen, ymmärtäväinen johtajatar on kuin äidillinen ystävä.

Seuraavana aamuna satoi. Siitä huolimatta, tai juuri siksi, osa tytöistä oli puutarhassa. Rivi riviltä, suoraan ja kauniisti istutettiin siinä kaalintaimia suureen sarkaan. Märkiä olivat niin opettaja kuin tytötkin, mutta kaikkien kasvot loistivat tyytyväisinä. »Tällainen ilma on juuri paras taimien istutukselle», kertoivat he minulle. Kiersin ulkorakennukset. Navetassa kaksi tyttöä karjakon kanssa tekivät suursiivousta. Kalkkivedellä valkaistiin seinät, ja joka paikka pestiin puhtaaksi. Talouskoulun navetta ei oikein vastaa tarkoitustaan. Se on pieni ja epämukava, ja koululle aiotaankin rakentaa uusi ajanmukainen navettarakennus palaneen tilalle. Todella sitä parannusta tarvittaisiin. Tällaisessa karjakartanossa työskennellen on opetus pakostakin puutteellista, niin ainakin luulisin. Jo tavallisissa suuremmissa maalaistaloissakin on ajanmukaisemmat karjarakennukset kuin täällä nykyään.

Saunakeittiössä jota myöskin kävin katsomassa yksi tytöistä pesi pulloja. Leipomohuoneessa kaksi tyttöä leipoivat ja keittiössä hääri keittäjän apuna pari tyttöä. Kaikki olivat työssä ja aherruksessa joka samalla on käytännöllistä opetusta. Luentoja aineista tietenkin myöskin pidetään.

Johtajatar Hukkinen, joka viime tammikuusta lähtien on hoitanut virkaansa, kertoi olevansa tyytyväinen tyttöihin.

— He ovat hyväntapaisia ja oppivaisia tyttöjä, ja tulemme hyvin toimeen keskenämme, vaikka en vielä osaakaan viittomakieltä, kertoi hän.

Talouskoulu ottaa uusia oppilaita tänä syksynä. Toivottavasti kuurot tytöt pyrkivät sinne. Ei mikään korvaa nuorelle naiselle sitä hyötyä mitä tällaisesta monipuolisesta opetuksesta on ja samalla opetus on virkistävää yhdessä oloa kohtalotovereiden kanssa. Ne tytöt joiden koulu nyt loppuu, puhuivatkin jo haikeutta tuntien tulevasta erosta. Kaikesta näki että tytöt olivat kiintyneitä kouluunsa ja opettajiinsa ja lähtevät täältä elämän kouluun kiitollisin sydämin.

Katri Pitkänen.

---

on suoranainen välttämättömyys etenkin nuorten opinhaluisten kuurojen valistustarpeen tyydyttämiseksi, varsinkin kun he eivät kuule mitään radion antamaa valistusta eivätkä voi seurata ympäristönsä harrastuksia. On otettava huomioon, että kuuleville järjestetään mahdollisuuksia opiskeluun monenlaisissa kouluissa, kursseilla ja opistoissa, samaan aikaan kun kuuroilla ei ole mitään opiskelumahdollisuutta koulunkäyntinsä päätettyään, vaikka hekin täyttävät kansalaisvelvollisuutensa veroamaksavina valtion ja kuntien jäseninä.

Tämän seikan huomioonottaen olisi aivan luonnollista, että valtion ja kuntien olisi jo aika herätä huomaamaan tämä epäkohta ja suhtautua tähänastista kaukonäköisemmin ja avokätisemmin meidän kuurojen omatoimisuutta avustaen sivistystasomme kohottamiseksi.

A. V. Hartikainen.

Asla-stipendillä USA:han kuurojen opetusta tutkimaan

Kuopion kuurojenkoulun opettaja *Anna-Liisa Marttinen* on äskettäin saanut tiedon, jonka mukaan hänelle on myönnetty ASLA-stipendi Yhdysvaltoihin tehtävää kymmenen kuukauden opintomatkaa varten. Nämä stipendit, kuten tunnettua, perustuvat Yhdysvaltain kongressin 1949 hyväksymään lakiin Yhdysvaltain ja Suomen välisen kulttuurivaihdon edistämisestä.

Opettaja Marttinen on tullut ylioppilaaksi 1938, valmistunut kansakoulunopettajaksi 1943, sokeainopettajaksi 1946 ja kuurojen opettajaksi 1947. Hän on juuri palannut kolmannelta Pohjoismaihin omalla kustannuksellaan tekemältään opintomatkalta. Sen aikana hän on osallistunut Ruotsissa ja Norjassa pidettyihin kursseihin, joilla käsiteltiin alalla saavutettujen viimeisten tutkimusten tuloksia ja niiden soveltamista kuurojen opetustyöhön.

Tiedustellessamme, mitä opettaja Marttinen aikoo Yhdysvalloissa lähinnä opiskella, hän toivoi voivansa tutustua Los Angelesissa sijaitsevaan elokuvanäyttelijä Spencer Tracyn perustamaan, hänen kuuron poikansa nimeä kantavaan John Tracy-klinikkaan, jossa hoidetaan alle kouluikäisiä kuuroja lapsia. Tällä klinikalla on vuoden kestävä 12-osainen kirjeenvaihtokurssi. Opettaja Marttinen on ainoa suomalainen kuurojenopettaja, joka on asettunut kirjeelliseen yhteyteen tämän klinikan kanssa ja on tästä tuloksena saanut mainitut kurssivihkot, jotka hän on jo osaksi suomentanut. Kuurojen matkapapin pastori L. Paunun toimesta on kurssia ryhdytty suomenkielisenä käännöksenä Suomen Kirkon Seurakuntatyön Keskusliiton aistiviallistoimikunnan kustannuksella jakamaan maassamme kuurojen pikkulasten äideille. Kurssi on tarkoitettu helpottamaan ja tehostamaan näiden usein takapajulle jääneiden lasten kasvatusta.

— Edelleen aion tutustua varsinaisten ja epävarsinaisten kuurojen opetukseen, kouluharjoituksiin sekä nykyaikaisiin kuulolaitteisiin, opettaja Marttinen kertoi. Mielenkiintoista olisi myös nähdä, missä määrin musiikkia käytetään Yhdysvalloissa kuurojen opetuksessa. Mm. Hollannissa tämä on jo otettu ohjelmaan, ja Ruotsissa on äskettäin ilmestynyt tri Wedenbergin väitöskirja kuurojen ääntenaistimiskyvyn kehittämismahdollisuuksista.

— Samoin haluaisin tutustua Amerikassa kuurojen jatko-opetukseen, joka tapahtuu yhdessä kuulevien kanssa. Tosiasiahan on, että jos kuuro henkilö saa ympäristöltään tarvittavan tuen ja pätevän opetuksen riittävän aikaisin, voidaan kuurouden henkistä kehitystä ehkäisevää vaikutusta tuntuvasti vähentää. Onhan esimerkkejä kuuroista, jotka ovat saavuttaneet korkean henkisen tason, kuten Amerikassa kuuluisa Helen Keller, joka kuurouden lisäksi oli myös sokea.

— Vielä tahtoisin tutustua elokuvan käyttöön opetuksessa sekä heidän ammattikoulutukseensa. Vastaavasti toivon myös voivani seurata sokeiden opetusta ja tämän alan uusimpia saavutuksia sekä — jos mahdollista — kuuromykkäsokeiden erikoisopetusta.

— Meillä vallitsevat yleensä sangen alkeelliset käsitykset aistiviallisten opetuksesta ja heidän oppimisedellytyksistään. Olisi jo aika päästä siitä, että heitä pidetään vähälahjaisina ja jopa idiootteina. Ei ole kuurojen vika, jos he jäävät normaaleista ihmisistä jälkeen, vaan syynä on ympäristön tietämättömyys ja välinpitämättömyys, opettaja Marttinen totesi.

(»SAVO», Kuopio 24.7.51.)

Kuurojen ammattikoulu

Perustamisvaiheita ja vuosikertomus 1950—1951.

Painosta on viime toukokuun viimeisenä päivänä ilmestynyt ammattikoulun rehtorin *Heikki Myllärin* toimittamana ja kirjoittamana Kuurojen ammattikoulua esittävä nelikymmensivuinen kuvitettu kirjanen.

Ammattikoulun päätettyä kolmannen lukuvuotensa ja päästettyä koulun ensimmäiset oppilaat esitetään kirjasessa ensiksi ammattikoulun perustamisvaiheita. Tässä osassa kirjasessa on eri henkilöiden kirjoittamia artikkeleita. Tarkastaja *J. K. Palomaa* kirjoittaa »Muistelmia kuurojen ammattikoulun syntymän vaiheilta». Sosiaaliministeriön jaostopäällikkö, maisteri *Eero Metsola* kirjoittaa »Koulutuksesta invaliidihuoltona». Johtaja *Urho Kierimo* esittää piirteitä »Turun kuurojen ammattikoulun hallinnosta.» Rehtori *Heikki Mylläri* esittää kuvauksen »Kuurojen nuorten menestymisestä ammattikoulutuksessa». Lopuksi ammattikoulun oppilas *Mirja Hakanen* kertoo vaikutelmistaan kirjoituksessa »Ammattikoulutukseni päättyessä».

Tämän jälkeen on kirjasessa Kuurojen ammattikoulun lukuvuoden 1950—1951 selostus. Siinä rehtori Mylläri ensiksi kirjoittaa seuraavaa:

Kuuromykkäin ammattikoulu päättää nyt kolmannen lukuvuotensa. Tämän lukuvuoden päättyessä koulun ensimmäiset oppilaat saavat päästö- ja oppitodistukset.

Koulun tarkoituksena on järjestää kuuromykkäinkoulun suorittaneille mies- ja naisoppilaille käytännöllistä ammattiopetusta käsityö- ja teollisuuslaitoksissa tai käsityöammatteihin valmistavissa oppilaitoksissa sekä antaa heille asianomaisella ammattialalla tarpeellista tietopuolista ammattiopetusta ja laajentaa heidän kansalaistietojaan.

Koulu on opetuksen osalta kauppa- ja teollisuusministeriön ja oppilaiden invaliidihuoltoon nähden sosiaaliministeriön alainen.

Oppilaat saavat käytännöllisen ammattiopetuksen paikkakunnan käsityö- ja teollisuuslaitoksissa sekä käsityöammatteihin valmistavissa oppilaitoksissa. Tietopuolinen opetus tapahtuu Turun kuuromykkäinkoulun huoneistossa iltaisin.

Kuluneen lukuvuoden alussa koulu laajeni kolmiluokkaiseksi.

Ammattikoulun johtokunta on pysynyt samanlaisena kuin edellisinä vuosinakin. Tietopuolista opetusta ovat antaneet tuntiopettajat ja oppilaiden valvojana on ollut hra *Elias Savisaari* sekä Toverikunnan toiminnan ohjaajana voimistelunopettaja *Tapio Hirsikangas.*

Opetusohjelma on ollut seuraava:

Oppiaineet	*Viikkotuntimäärät*		
	I lk.	II lk.	III lk.
Äidinkieli	1	1	1
Asioimiskirjoitus	1	—	—
Kansalaistieto	1	1	1
Ammattilaskento ja mittausoppi	2	2	2
Ammattitalous	—	1	1
Ammattioppi ja piirustus	2	2	2
Voimistelu	1	1	1
Ammattityö	40	40	40
Yhteensä	48	48	48

Tietopuolisten ammattiaineiden opetuksessa oppilaat ovat jakautuneet ompelija-, puutyö-, metallityö-, maalari-, muurari- ja vaatturialan oppilasryhmiin.

Mainittujen oppiaineiden oppiennätykset ovat tarkoituksenmukaiset ja ne on laadittu suurella huolella ja tarkkuudella.

Oppilasluettelossa on mainittu oppilaiden nimet, syntymäajat, kotipaikat ja missä ammattiopissa he ovat.

Lukuvuoden päättäjäistilaisuudessa 31 päivänä toukokuuta 12:lle koulun täydellisen oppimäärän

suorittaneelle jaettiin päästötodistukset. Näistä ovat valmistuneet:

Ompelijoiksi:
Hakanen, Mirja Marketta,
Kotipelto, Raisa.

Puusepiksi:
Jussila, Paavo Johannes,
Leppänen, Kustaa Adolf,
Niemelä, Heino Ilmari,
Pärnänen, Pertti Olavi.

Maalareiksi:
Heikkinen, Leo Oskari,
Kynkäänniemi, Kaarlo Mikael,
Vasama, Yrjö.

Muurareiksi:
Poikonen, Voitto Kalevi,
Tapio, Valtter Johannes.

Huonekalujen kiilloittajaksi:
Haapanen, Erkki Sakari.

Palkinnot.

Turun Kansallinen Kirjakauppa Oy:n lahjoittaman 3.000 markan rahamäärän opettajakunta päätti antaa Mirja Hakaselle ja Yrjö Vasamalle kummallekin 1.500 markan suuruisena palkintona kouluaikana osoittamastaan ahkeruudesta ja tunnollisuudesta.

Turun Ammattiopiston järjestämissä kilpimaalauskilpailuissa Yrjö Vasama voitti IV:n palkinnon. Saman oppilaitoksen rappauskilpailuissa sai Jukka Palin IV:n palkinnon.

Viimeiseksi rehtori Mylläri esittää kirjasessa tilastollisia tietoja oppilaista:

Kouluun pyrkijöitä oli vuosi sitten 40, 11 tyttöä ja 29 poikaa, joista 7 ilmoitti haluavansa ompelijan, 9 puusepän, 4 kirjaltajan, 4 vaatturin, 3 suutarin, 2 autonasentajan, 2 viilarin sekä verhoilijan, kirjansitojan, kaivertajan, kiillottajan, hopeasepän, rautasorvarin, mainospiirtäjän, metallityön ja puutarhurin alalle 1 kullekin. Kouluun voitiin kutsua 17 oppilasta, 6 tyttöä ja 11 poikaa. Terveydellisistä syistä yksi tyttöoppilas ei voinut aloittaa koulunkäyntiä.

Syyslukukaudella ensimmäinen oppilas suoritti ammattikokeet ja lopetti koulunkäyntinsä. Lukuvuoden päättyessä koulussa on 46 oppilasta, joista 11 on ompelija-, 6 maalari-, 5 vaatturi, 5 puusepän-, 5 verhoilija-, 5 muurari-, 2 kultasepän-, 2 hopeasepän-, 2 kirjaltaja-, 1 hioja-, 1 teollisuuspiirtäjä- ja 1 autonasentajaoppilaana.

Oppilaiden keski-ikä oli kuluvan kalenterivuoden alussa I:llä luokalla 20,2 vuotta, nuorin 16-vuotias, vanhin 28,2-vuotias. II:lla luokalla oli keski-ikä 21,9 vuotta, nuorin 18,3-vuotias, vanhin 25,3-vuotias. III:lla luokalla oli keski-ikä 21,7 vuotta, nuorin 19,1-vuotias ja vanhin 25,5-vuotias.

Kaikki oppilaat ovat suorittaneet täydellisen kuurojenkoulun kurssin. 3 tyttöoppilasta on lisäksi suorittanut talouskoulun oppikurssin ja eräs tyttöoppilas oppikoulun 2. luokan oppimäärän kirjeopiston välityksellä.

Lukuvuoden päättyessä annetuissa todistuksissa oli I:n luokan oppilaiden huolellisuuden keskiarvo 8,1 ja edistymisen keskiarvo 7,6 II:n luokan vastaavat keskiarvot olivat 8,5 ja 8,2 sekä III:n luokan 8,7 ja 8,2.

Kaikki oppilaat siirretään ehdoitta seuraavalle luokalle. *Plm.*

Kuurojen nuorten menestymisestä ammattikoulutuksessa

(Lainattu kirjasesta »Kuurojen Ammattikoulu. Perustamisvaiheita».)

On tunnettua, että kuurous aiheuttaa suuret rajoitukset ihmisen edistymiselle ja toimintamahdollisuuksille. Tämä on erikoisesti huomattava kuurojen opetusta ja elämäntehtävään valmistumista ajatellen. Kun kuurojen ammattikoulu aloitti toimintansa, joutui kysymään, miten oppilaat tulisivat menestymään tässä uudessa koulussa, joka on maassamme ensimmäinen alallaan, jolla siis ei ollut käytettävissään aikaisempia kokemuksia. Koulun tarkoituksena on valmistaa kuuroista nuorista ammattitaitoisia työntekijöitä samassa oppisopimuslain edellyttämässä ajassa ja samojen vaatimusten mukaisesti kuin kuulevista. Tietopuolisen opetuksen tulivat antamaan opettajat, jotka melkein kaikki olivat kuurojen opetukseen valmistuneet, mutta varsinaisen käytännöllisen työnopetuksen antajat eivät olleet ennestään kuurojen opetukseen perehtyneet.

Vaikka vajaa kolme vuotta onkin lyhyt aika, on kuitenkin jo voitu tehdä monia havaintoja kuurojen nuorten menestymisestä ammattikoulutuksessaan. Käytännöllisessä työnopetuksessa, joka tapahtuu paikkakunnan käsityö- ja teollisuuslaitoksissa tai käsityöammatteihin valmistavissa oppilaitoksissa, ovat oppilaat selviytyneet yleensä erittäin hyvin. He omaavat aikaisemman koulunkäyntinsä saavutuksena ainakin välttävän puhetaidon ja voivat sen avulla saada selville tehtävänsä. Kuurot käsittävät helposti mitä heille selitetään. vaikka eivät aina ymmärrä selitystä sananmukaisesti, ja seuraavat tarkoin annettuja ohjeita. Nämä seikat helpottavat suuresti heidän opetustaan. Monet ammatinharjoittajat, joiden alaisina oppilaat saavat työnopetuksen, myöntävät aikaisemmat epäilyksensä turhiksi ja ovat kohta tottuneet hyvin tulemaan toimeen heidän kanssaan. Ehkä tärkein tekijä oppilaiden menestymisen kannalta on heidän ahkeruutensa ja tunnollisuutensa, joista ammatinharjoittajat usein ovat antaneet suuren tunnustuksen. Yleisesti tunnetaan, että kuuron silmä on tarkempi kuin kuulevan, ja hän saattaa syventyä tehtäväänsä ympäristön melun häiritsemättä.

Mitä sitten tulee kuurojen menestymiseen eri ammattialoilla, niin tähän mennessä kouluun otetut oppilaat ovat sijoittuneet jo 13:lle eri ammattialalle ja kaikilla näillä aloilla he ovat menestyneet hyvin. Jo tästä voi päätellä, etteivät vain vähäistä ammattitaitoa vaativat työalat jää heille sopiviksi, vaan että heillä on mahdollisuus sijoittua melkein kaikille yleisemmin tunnetuille ammattialoille, kun saavat valita ammattinsa henkilökohtaisten kykyjensä ja taipumustensa mukaisesti. On mielenkiinnolla todettava, että monet näistä oppilaista ovat saaneet käytännöllisen ammattiopetuksensa eräissä oppilaitoksissa kuulevien oppilaiden rinnalla ja menestyneet näiden veroisina.

Kuluneen lukuvuoden aikana ovat ensimmäiset tämän koulun oppilaat suorittaneet ammattikokeensa. Paikallinen ammattioppilaslautakunta on antanut heidän työnsuorituksistaan hyvät arvostelut sekä julistanut heidät ammattityöntekijöiksi.

Vaikka kokemukset siitä, miten tämän koulun oppilaat tulevat menestymään koulusta päästyään ammattityöntekijöinä, ovat vähäiset, voinee kuitenkin pitää varmana, että heistä tulee ahkeria, kunnollisia ja pidettyjä työntekijöitä. Heidän ammattikoulutuksensa on tapahtunut jokapäiväistä työntahtia noudattaen ja yleensä sellaisessa ympäristössä, jossa he myöhemmin joutuvat työnsä suorittamaan. Näin he kouluaikanaan perehtyvät tulevaan ammattiinsa ja sen vaatimuksiin, joten ei tarvinne epäillä heidän menestymistään ammattityöntekijöinä. *Heikki Mylläri*

YHTEINEN VIITTOMAKIELI

Neljännessä Pohjoismaiden yhteistä viittomakieltä esittävässä kuvasarjassa on pari ehdotusta, joiden johdosta rohkenen esittää reunahuomautuksen:

1. **Tehdas.** Ehdotuksen mukaan »tehdas» viitottaisiin samoin kuin meikäläinen »kone». Komitean olisi syytä uudelleen harkita tätä merkkiä ja ottaa huomioon, että USA:n viittomakielessä »kone» viitotaan samalla tavalla kuin meillä. Viittoin on ilmeisesti vanha, alkujaan Ranskassa käytetty, mistä se on kulkeutunut Amerikkaan ja myös Ruotsin kautta Suomeen. Ruotsissa sana »kone» on vaihtanut merkitystä sanan »tehdas» kanssa. Mutta se, että Amerikassa ja Suomessa »kone» viitotaan samalla merkillä, osoittaa sen alkuperäisen merkityksen. Kun kielihistorialliset syyt puhuvat suomalaisen käytännön puolesta, ei pitäisi olla syytä omaksua ruotsalaista käytäntöä Pohjoismaiden yhteisessä viittomakielessä, vaan »kone» ja »tehdas» olisi viitottava meikäläisittäin.

2. **Hammaslääkäri.** Mitä eroa on merkillä »hammas» ja »hammaslääkäri». Jos hammastani jomottaa, pitääkö minun viittoa, että minun hammaslääkärini on kipeä?

L.A.P.

VASTINETTA EDELLISEEN

Pastori Paunu ei ole tarkkaan katsonut kuvia. Kuva n:o 13 »**tehdas**» ilmentää selvästi teollisuutta. »Kone» viitataan ennestään siten, että harallaan olevat sormet lomikkain viedään kertaalleen alas kuten kuv. 13. Johdonmukaisesti siis »tehdas» samalla tavalla, mutta kahdesti (= useita koneita). Kuvan pilkutus on virheellinen ja se kai oikaistaan. Muuten merkki ei ole meillä uusi. Entinen (kädet nyrkissä myötäliikettä tehden) oli epäonnistunut ainakin allekirj. mielestä, koska se erehdyttävästi muistutti merkkiä »juoksee».

»**Hammaslääkäri.**» Kuvassa 20 »hammas» on selvä merkki +18, joka tarkoittaa sitä, että kuvan 20 viittoin on yhdistettävä kuvassa 18 esitettyyn »lääkäri» merkkiin. Siis: hammas + lääkäri = hammaslääkäri. Jos hammasta jomottaa, sopii silloin osoittaa hammasta ja painaa kämmen kipeälle leualle tahi yhdistää kuvien 20 ja 19 osoittamat merkit (hammas + sairas).

Kuurot, tutkikaa tarkoin kuvia, ettei tule erehdyksiä. Kuvien numerot luetaan ylimmästä alkaen rivi riviltä vasemmalta oikealle. *Rurik Pitkänen.*

KUUROJEN AMMATTIKOULUN UUDET OPPILAAT

Turun kuurojen ammattikouluun on 29 hakijasta valittu seuraavat uudet oppilaat:

Orvokki Heinonen, Sysmä, Sulo Hietaniemi, Kittilä, Toivo Ikonen, Lieksa, Martti Kannisto, Loimaa, Lauri Kautto, Sievi, Esko Keski-Levijoki, Alajärvi, Viljo Kirvesmies, Lemi, Helle Kiviranta, Vimpeli, Kaarlo Koskela, Alajärvi, Pentti Mikkola, Salla, Elvi Mutenia, Sodankylä, Martti Pullikka, Alavus, Lydia Seipäjärvi, Sodankylä, Maria Suolasalmi, Vimpeli, Vappu Säteri, Punkalaidun, Elma Taipale, Iitti ja Lauri Tapio, Kemi.

Tähdenvälejä

KANSANOPISTOLLISISTA LOMAKURSSEISTA

on toisessa paikassa lehteämme selostus. Lyhyeen aikaan katsoen antoivat ne osanottajille paljon tarpeellisia tietoja. Virkistystäkään ei unohdettu. Siitä oli huomattavin bussimatka kuuluisalle Runnin terveyslähteelle juomaan radiumpitoista rautavettä ja ottamaan suihkuja Neulatammessa, joka voimakkain vesiryöpyin huuhtoi uskaliaitten nahat lämpimiksi ja punaisiksi kuin parhaan saunakylvyn jälkeen. Ilmojen haltija myös lahjoitti mitä kauneimmat ilmat kurssien ajaksi kolkon kesän jälkeen.

Kaksiviikkoiset kurssit olivat jokaisen toivomuksena, mutta eihän vähillä rahoilla sellaisia järjestetä. Hyvä kun saimme edes viikonkin lisäillä yleisiä kansalaistietojamme ja oppia yhteiskunnan rakennetta ja lakeja.

Kurssien onnistumisesta on syytä lausua kiitokset Iisalmen Kuurot r.y:lle, joka luovutti talonsa käyttöömme ilman korvausta ja lupasi vastata kurssien aiheuttamasta tappiosta, samoin Keskuskansakoulun johtajalle sekä paikkakuntalaisille luennoitsijoille.

Huomioonottaen sen, että Etelä-Suomen kuuroilla on suuremmat mahdollisuudet kuin muilla saada yhdistystoiminnan puitteissa runsaasti valistusta, pidettäneen seuraavat kurssit — mikäli käytettäväksi saadaan veden äärellä oleva kansan- tai muu opisto — jossain Keski-Suomessa ennen tai jälkeen juhannuksen.

KUUROJEN KOKOUSMERKKIKILPAILUN

tuloksia tutkittiin Norjan Drammenissa. Monia hyviä ehdotuksia oli lähetetty, mutta kun parasta ratkaisua, joka samalla tulisi tekotavaltaan halvimmaksi, ei saavutettu, päätettiin jatkaa kilpailuaikaa tämän vuoden joulukuun 15 päivään asti.

Erikoisesti kaivattiin suomalaisten ehdotuksia ja luonnoksia. Eiköhän taiteilijamme Lauri Mikkola ja Osmo Entelä tottuneina merkkien suunnittelijoina saisi itsestään sen vertaa irti, että osallistuisivat tähän kilpailuun, jossa ei ole palkintona raha, mutta sitä suurempi kunnia voittajalle? Odotamme heiltä osallistumista suomalaisen taiteilijain kunnian pelastamiseksi kilpailussa, jossa vain paras on kyllin hyvä.

Ensi vuonna pidetään pohjoismainen kuurojen kongressi Norjassa heinäkuun 28—elokuun 3 p:n välisenä aikana ja yhteinen merkki olisi saatava hyväksytyksi jo vuoden alussa Ruotsissa pidettävässä pohjoismaisten liittojen yhteistyökomitean kokouksessa.

»SUOMI» VIITTOIN

on hyväksytty pohjoismaisessa viittomakielikomiteassa sellaisena kuin sen lehtemme toukokuun numerossa kuvasimme (Suomen läntinen ja eteläinen meriraja). Sitä siis sopii käyttää tästälähtien joka paikassa, että opitaan itse esittelemään itsemme toisille. Muuten rauhallinen ympäristö Drammenissa vaikutti sen, että uusien viittomien vahvistaminen monilta aloilta sujui hyvää vauhtia. Jälellä on enää kahden kokouksen pitäminen korjailuja, ryhmittelyjä ja tarkistusta varten, minkä jälkeen viittomakielikomitea voi esittää työnsä tulokset kongressille Norjassa. Jatkuva viittomakielen kehittäminen jäänee sen jälkeen pohjoismaisten liittojen yhteistyökomitealle.

»HERRA TYYTYMÄTÖN»

Kuten otsikosta huomaamme on juttumme lainausmerkeissä. Se on siis lainatavaraa, mutta hyvää sellaista. Mielestäni niin hyvää, että on siitä syytä mainita Kuurojen lehdessäkin. Tämä juttu on ollut Kuuloviestinimisessä huonokuuloisten lehdessä ja mielestämme se sopii niin mainiosti Kuurojen lehteenkin. Juttu alkaa näin. Satutteko tuntemaan hänet tuon herra (tai rouva tai neiti) Tyytymättömän? Hän on kyllä jokseenkin jokaisessa yhdistyksessä mitä Suomessa on, vaikka niitä yhdistyksiä on tuhatmäärin. Mutta tuhatmäärin on myös näitä tyytymättömiä.

Eikö olekin paikallaan sanottu, sillä näitä Tyytymättömiä on varmaan kaikissa yhdistyksissä. Mutta mennään eteenpäin ja tarkastellaan juttua vähän enempi meitä kuuroja koskevaksi.

Tämä herra (tai rouva tai neiti) tyytymätön esiintyy tavallisesti kokouksissa tai illanvietoissa ja arvostelee ja moittii toimintaa ja toimihenkilöitä. Tämä tai nämä tyytymättömät löytyvät myös meidän Kuurojen yhdistyksistä. Hänen (tai heidän) mielestään illanvieton ohjelma ei ole mitään hyvää puhe ja esitelmä mitätön, näytelmäkappale kehno jne. Tämä Tyytymätön marisee ja ihmettelee miksi ei ole muka hommattu parempaa ja miksi illanvietto ei ole hauska.

Vuosikokouksessa tämä Tyytymätön moittii johtokuntaa joka hänen mielestään ei ole saanut aikaan yhtään mitään. Miksi johtokunta ei ole järjestänyt sitä ja sitä. Miksi ei ole ollut enempi tuloja jne. Niin — ja miksi johtokunta ei Tyytymättömän mielestä ole tehnyt juuri yhtään mitään vaan istunut ja torkkunut pöydän päässä. Tyytymättömällä on siis paljon moittimista ja arvostelemista omasta mielestään. — Niinpä niin miksi? Johtokunta istuu vaieten posket punaisina silmät maahan luotuna häpeissään ja tuntee syvästi oman kehnoutensa. Mutta tämä Tyytymätön ei kyllä itse tule johtokuntaan ei toimikuntaan eikä muuhunkaan mukaan. Hän ei suorita ohjelmaa illanvietoissa vaikka hänellä olisi kykyjäkin.

Ei — hänellä ei ole aikaa sellaiseen *joutavaan* puuhailuun, ei, ei.

Hänhän on omasta mielestään sellaisesta vapaa, hänhän maksaa jäsenmaksunsa. — Mikäli on sitäkään tehnyt eikä hänelle mielestään kuulu muita velvollisuuksia. Hänellä vaan on oikeus ilmaista tyytymättömyytensä ja arvostella.

Niinpä niin, vain tämän Tyytymätön osaa tehdä. Hänellä on kädet ja leuat juuri kuin luotu tätä varten.

Tunnette ehkä montakin herra (tai rouva tai neiti) Tyytymätöntä. Kun heitä tapaatte niin kysykäähän heiltä että eikö sentään ole mukavaa, että on olemassa sellaisiakin »vähän hassuja» ihmisiä, jotka eivät arvostele eivät moiti, vaan jotka yrittävät tosiaankin voimiensa ja kykyjensä mukaan puuhata yhdistyksissä. Voimiaan aikaansa ja usein omia varojaankin kuluttaen he toimivat meille muille kaikki valmiiksi. Meidän ei tarvitse muuta kuin tulla valmiiseen juhlaan, valmiiseen kokoukseen jne. Ajattele, tulemme valmiiseen vuosikokoukseen kaikki on valmiina on tilit, tilikertomukset, vuosikertomukset, uudet suunnitelmat, on tehty kaikki viralliset asiat, on juostu virastot hankittu kaikkea mitä tarvitaan jne. Kysykää häneltä eikö ole mukavaa, että on sellaisia ihmisiä, jotka tuon kaiken tekevät ilman palkkaa tai palkkiota, saamatta suurkiitosta, ei muuta kuin arvostelua ja haukkumisia hyvän päiväisesti. — Juu, juu, tätä kaikkea voitte kysyä herra (rouva tai neiti) Tyytymättömältä ja voitte vielä lisätä, että älä aina moiti ja arvostele vaan ole edes kerran tyytyväinen jos nimittäin tuo Tyytymätön ei ole ihan tylsä tomppeli.

Mutta me muut jotka emme kuulu johtokuntaan, emmekä ota osaa muuhunkaan toimintaan yhdistyksemme tai liittomme hyväksi, mutta emme sentään ole kuin tuo Tyytymätön, mekin voimme tutkia omaatuntoamme ja mietiskellä olemmeko tai voisimmeko tehdä jotain yhdistyksemme tai liittomme hyväksi. Kyllä meistä jokainen voi tehdä jotain ja kantaa kortemme kekoon. Ellemme muuta voi niin älkäämme ainakaan olko kuin tuo monasti mainittu herra (rouva tai neiti) Tyytymätön. Kolkuttakoon tämä tarina monen omaatuntoa.

Toivon, että juuri tapaamani rouva Tyytymätön, joka omasta mielestään oli niin omaa tärkeyttään ja omaa hyväänsä täynnä, myös menisi omaan itseensä ja tuntoonsa tullakseen siihen hyvään ajatukseen, että hänellekin sopisi kiittäminen paremmin kuin sellainen mahtavasti moittiva »rouva Tyytymätön».

Kynä.

Jokainen kuuro lienee jo painanut muistiinsa lehdessämme julkaistut uudet viittomat ja oppinut niitä käyttämään. Niin vältytään seuraavassa kongressissa avuttomuudelta ja väärinkäsityksiltä keskusteluissa toiskielisten kuurojen kanssa. Lisää merkkejä julkaistaan sitä mukaa kuin niitä ehditään valokuvata.

NAAPURIMAAMME KUUROJENLIITTO

piti 2-vuotiskongressinsa Gävlessä elok. 11—12 p:nä, ollen osanottajia 350 henkeä. Liiton hallitus sai seuraavan kokoonpanon:

Puheenjohtaja arkkitehti Gösta Wiberg, sihteeri Hugo Edenås, varapuheenjoht. Kurt Ericson, Sven Ove Silfverberg, Abraham Honkamaa, Ivar Borrfors (uusi), Bertil Franklin, Birgit Dahlström (uusi), Lars J:son Björn (uusi). Rahastonhoitajaksi valittiin Borlängestä rouva Elsa Lukasson (kuuleva).

KUUROJEN JOULU 1951

on parhaillaan valmisteilla. Se tulee olemaan sisällöltään rikas ja kuvitukseltaan kaunis ja monipuolinen. Kun se on liittomme tärkeimpiä tulolähteitä, jonka avulla mm. lehtemme julkaiseminen, niin mitättömällä tilausmaksulla kuin mitä se vuodelta on, käy mahdolliseksi, kehoitamme jokaista yrittämään parastaan suuren myyntimäärän saavuttamiseksi.

Yksityisiä lehdenkustantajia pyydämme myös ystävällisesti pidättäytymään omien lehtiensä myynnistä marras- ja joulukuun aikana ja luovuttamaan aiamiehensä liittomme käytettäväksi, että saataisiin yhteisvoimin mahdollisimman hyvä myyntitulos ja rahaa käytettäväksi yhteisten valistuspyrintöjemme hyväksi.

Halukkaita myyjiä kehoitamme nyt jo ilmoittamaan nimensä, osoitteensa ja haluamansa kappalemäärän liittomme toimistoon, os.: Helsinki, Liisankatu 27 E 10, voidaksemme syyskuussa määritellä painoksen suuruuden.

Rep.

TIDSKRIFT FÖR DÖVA

OFFICIELLT ORGAN FÖR FINLANDS DÖVAS FÖRBUND r.f.

AUG.—SEPT. | 55 ÅRGÅNG | Nr 8—9 - 1951

»LÅT UPP MIN MUN — —»

Till åtskillnad från markens djur har människan av Gud, vår store Skapare, fått förmågan att med sin mun och tunga i tal och sång giva uttryck för vad som rör sig i hennes själsliv. Människan kan med sin mun tolka både glädje och sorg, jubel och smärta. Tungan är ett lydigt redskap för vad som rör sig inom oss. »Varav hjärtat är fullt, därav talar munnen» — detta ord av vår Frälsare har blivit ett allmänt vedertaget ordstäv. Har ett människohjärta fått erfara glädje, så brukar det vanligen snart nog höras på hennes tal. Har en människa varit nedtryckt av djup sorg eller bitter nöd, så brukar hon i regel känna sig lättad, sedan hon med sin tunga fått tala ut för en god vän eller hjälpare vad som rörs inom henne. Har man fått göra erfarenheter eller inhämta kunskaper, som berika ens inre liv, så brukar det vara naturligt att på rätt sätt dela med sig åt andra av det man fått.

Det är ingen oviktig sak huru vi använder vår tunga. Samma människotunga kan både välsigna och förbanna, allt beroende på vad som utgör hennes själs dominans. Samma tunga kan hos andra människor skapa glädje eller sorg, tacksamhet eller förtrytelse, allt beroende på varav hjärtat är fullt. Liksom ett gott träd bär god frukt, så präglas ock tungans budskap av hjärtats halt.

Morgondagens text (syftar på en söndag i augusti) talar om huru Jesus öppnade öronen och löste tungans band på en dövstum man. Det behövdes ett ingripande av Herren innan den dövstumme kunde tala. Varje människa är av naturen i ett avseende dövstum, ävenom hon kan pladdra nog så mycket om väder, vind och det som jorden tillhör. Varje fattig syndare behöver ett personligt möte med syndares Frälsare för att hennes mun och tunga skall börja prisa Herren och tacka honom för hans gåvor. Vi behöver i vårt ejände och vår andliga nöd undergå behandling av Jesus, vår store Läkare. Han behöver få beröra oss med sin helige Andes helande salva, så att vi först och främst ser vår egen synd, därnäst syndernas förlåtelse i Jesu blod och med öppnade öron höra budskapet om vår benådning. När så sker, då börjar vi med ny tunga liksom mannen i texten »tala redigt och klart» om Guds nåd, som kan förvandla allt.

Ord av evighet,
Mästare, som vet
Att med Gud och mänskor tala
Och de stummas nöd hugsvala.
Lös med mäktig hand
Våra tungors band.
— — —
Du, Guds starka Ord,
Skapa om vår jord.
Till ditt rikes tjänst bered oss,
Herre, gör ett under med oss:
Alla löftens Ja,
Säg ditt Effata.

Runar Finskas. Ur V.N.

FOLKHÖGSKOLEKURSER I IDENSALMI

I Finlands Dövas Förbunds regi försiggingo de andra folkhögskolekurserna i Idensalmi den 6—11 augusti. Idensalmi-föreningen ställde beredvilligt sitt hus till förfogande för kursdeltagarna, medan själva kurserna och spisningen av deltagarna försiggick i centralfolkskolan. Inkvarteringen var ordnad dels i det nyremonterade föreningshuset, och dels i närliggande gårdar. Då de allra flesta av deltagarna hade semester, kan det i den finska tidskriften nämnda ordet »semesterkurser» försvaras.

Som kursledare fungerade red. R. Pitkänen, medan ekonomin och förvaltningen sköttes av hr V. Lämsä. Som tolk uppträdde frk. Helga Suoninen. Alla dessa skötte sina uppdrag väl till kursdeltagarnas belåtenhet. Bland programmets viktigare föreläsningar må nämnas följande: fru *Katri Pitkänen:* Människogestalten, hemhushållning och umgängessätt, samt självbehärskningens och självdisciplinens svåra konst, av vilka de sistnämnda föreläsningarna föranledde livlig diskussion; red. *Rurik Pitkänen:* Affärshandlingar o. dokument, testamenten, bouppteckning, äktenskapsförord och kyrkoval, varvid han i samband med sistnämnda ämnen berättade en intressant iakttagelse från Danmark; förest. *Veikko Lehvä:* regeringsformen, dess syftemål, förordningar och administration samt val; kommunalfullmäktige *Lauri Schulman:* Kommunalförvaltningen, dess förordnanden och åligganden; viceh. *Allan Krogerus:* Äktenskapslagen, dess förpliktelser och bestämmelser — han föreläste sällsynt medryckande och med livlig temperamentsfullhet; Kommunalfullmäktige *Pekka Pennanen:* Taxeringsnämndens uppgifter och deklareringens rätta uppgörande; länsman *F. Kuosmanen:* Landsbygdens polisordning och polisbefattning. Föreläsningarna voro genomgående lärorika och intressanta, och de följdes

med sällsynt uppmärksamhet. Kursdeltagarnas studieintresse var det intet fel på och allt uppteckades noga till framtida gagn.

Som omväxling företogs en kväll med buss en rekreationstripp till Runni hälsokälla. Kursdeltagarna fingo också under rasterna tillfälle till en uppfriskande simtur i stadens närbelägna simstrand och de längre fritiderna fördrevos med idrottsövningar och lekar.

Kursernas avslutande firades med samkväm i centralfolkskolan. Tvenne reportrar för ortens tidningspress var närvarande. Ur det mångsidiga programmet må nämnas: Allsång, hälsningstal av fru Eeva Ratavaara, festtal av herr Bernhard Kaski, kostymdans, gymnastikuppvisning och sjömanssång av lilla flickan Elina Lämsä (hörande), körsång på teckenspråket, tal av hr V. Lämsä, runosång och kunskapstävlan mellan festkommitten och kursdeltagare, krönika av herr E. Tuliniemi samt skämtteater med bildgåta. Avslutningsorden deklarerades av äldste kursdeltagaren Fredrika Puolakka. Red. Pitkänen framförde till kursdeltagarna och arrangörerna å sina egna och föreläsarnas vägnar ett tack för gott samarbete, och till slut sjöngs unisont Vårt land.

Till slut kan man blott konstatera att dessa kurser voro sällsynt lärorika och nyttiga för de döva, och det är att hoppas att det är en självklar sak att de böra återkomma varje år.

DITT OCH DATT

Den nordiska teckenspråkskommitten har godkänt »Finland»-tecknet att tecknas på följande sätt: man för en öppen hand på så sätt att den motsvarar en rörelse längs Finlands västra och södra kuster. Mig förefaller det vara ett ovanligt klumpigt tecken. Det gamla tecknet med pekfingret hackande på underläppens nedre del samtidigt som ordet Finland uttalas ur munnen, är mycket enklare och vackrare samt dessutom för djupt inrotat i allmänna medvetandet för att kunna ändras till ett mera klumpigt och tungt tecken.

De i varje nummer återkommande små helsidesfotografierna vilka föreställa de tecken som teckenspråkskommitten bestämt att införas och introduceras i hela norden, böra åtminstone ännu många år framåt införas i tidskrifterna för att få den effekt kommitten syftar på, nämligen ett gemensamt nordisk teckenspråk. Det kan inte hjälpas att missnöjet pyr hos många i egna landet. Det egna inrotade språket har blivit en kär vana som inte i en handvändning går att strykas. Det kunna många gamla och garvade döva intyga, inte bara de till åren komna utan även många ungdomar.

TALMASKIN HJÄLPTE DÖVBLIND

En man på 23 år, som varit fullständigt blind och döv sedan han var fyra år, satt på fredagen i en föreläsningssal i London och besvarade frågor från auditoriet med hjälp av en nyuppfunnen »talmaskin» för dövblinda.

Apparaten har uppfunnits och konstruerats av en man från Liverpool, A. R. Cooper, som började arbetet på talmaskinen sedan han för ett år sedan tillbringat en tid på sjukhus med en engelsk flygofficer, som blivit blind och döv vid en olyckshändelse, som sänggranne. Vid fredagens föreläsning ställde de närvarande frågor, vilka av Cooper skrevs ner på apparatens tangenter, varpå den blinde och döve omedelbart återgav frågorna och gav sina svar i blindskrift med hjälp av talmaskinen. Demonstrationen skedde vid ett sammanträde med experter från det engelska dövstumsinstitutet.

EN FISKMETARTÄVLING

En lördag kväll arrangerade Jakobstads Dövas Idrottsförening en trevlig och spännande tävling för medlemmarna, nämligen med metspö. Det gällde att få så många fiskar som möjligt. Tidsfristen fastställdes till två timmar. 5 damer och 5 herrar deltogo i den spännande tävlingen. Var och en fick själv välja fiskevatten på olika platser inom begränsat område. Det rådde varmt och stilla väder. Efter mettävlingens slut anlände deltagrna till målplatsen och det blev många frågor om huru mycket fisk som man fått in. Segrare blev Bror Hellöre som lyckats få 6 fiskar, tvåa blev fröken B. Cederberg med 4 fiskar och fru Saga Mattsson fick bara 1 fisk medan alla de övriga blev utan och kammade noll. Det var en intressant tävling och man kom överrens att arrangera ny fiskmetartävling i slutet av augusti.

Sekr. B.L.

GLIMTAR FRÅN HOLLAND

Holland har 8 tusen döva bland 10 miljoner invånare. Det finns 5 dövskolor, belägna i Amsterdam, Rotterdam, Haag, Groningen och Saint Michel Gestel. Vi besökte dövskolorna i de två förstnämnda städerna, övriga hann vi ej se på grund av det dåliga vädret och bristande tid. Dövskolan i Amsterdam, som kallas prof. Brügers School, är mycket liten. Dess lekplats är så liten att pojkarna har små möjligheter att sparka boll. Bara 4 m bred och 5 m lång. Dövskolan i Rotterdam är något större och modernare, den är ett fyrvåningshus, 75 m långt och 50 m brett. Skolan som ligger endast 5 minuters väg till centralstationen och i centrum, står ensam på ett stort område. Husen, som förut stått kring den är nu totalt utplånade — efter bombningarna. Endast 1/4 av skolan är förstörd. Tyvärr kunde vi inte gå in och se lokalerna därför att vaktmästaren där var bortrest. Men vi kan säga att skolan är välbygd, ty den har moderna och stora fönster. Den heter på holländska Inrichting Voor Doofstommen-Onderwijs. Av detta namn framgår att ordet »dövstum» fortfarande användes. I Holland kallar man de lomhörda döva. — De döva och även de hörande barnen slutar skolan i början av juli och börjarigen första dagarna av september. Alltså är deras sommarlov två månader, medan deras svenska kolleger har nära tre månader till lovet.

Vad föreningslivet beträffar är det sannolikt mindre livligt än vårt. Endast de döva i Amsterdam har egen samlingsplats. Andra föreningar ha inga fasta adresser. De döva i ovannämnda staden brukar samlas på ett litet kafe under alla årstider utom sommaren. Kafeet har egna biljardspelbord (biljardspelet är oerhört omtyckt i Nederländerna). Vi fick veta bland annat att dövföreningen i Hollands huvudstad har 30—40 medlemmar. Hollands döva har egen tidskrift. Enligt min uppfattning är vår tidskrift bättre än den holländska. — Sålunda är det tydligt att vi är bättre organiserade än våra ödeskamrater därborta. Men man måste komma i håg, att Holland är ett av krigets offer. Det är väl onödigt att tala om hur krigets följder kan bli och vålla, ty alla känner dem alltför väl. — Nederländska teckenspråket är ganska lätt att förstå. De döva från södra och mellersta delarna av landet föredrar avläsning framför fingeralfabetet, däremot använde de, som hade genomgått den nordligaste dövskolan (i Groningen), gärna det senare. Detta kan givetsvis förefalla underligt. Men de avläser mycket skickligt, fast de ibland har svårt att bli förstådda av de hörande, således samma svårigheter våra.

Ovanstående kännedom fick vi av fyra vänliga och hjälpsamma döva holländare från Amsterdam och Haag. De hade låtit oss besöka dem i deras hem. I Amsterdam var det herr och fru de Jong. De bor c:a 2 km från stadens centrum. De hade en dotter. Sammanlagt fem gånger var vi deras hem. De känner några svenskar, bl.a. Nils Erik Berggren. Fru de Jong, som förvisso liknar en italienska, är temperamentsfull, mycket gemytlig och orädd. Hon och hennes släktingar hade varit i koncentrationsläger, men hon hade ändå bibehållit sin självstyrka. Ännu vet hon inte var och när hennes föräldrar och syskon dog. Hon är troligen den enda överlevande av sin släkt. Trots detta verkar hon inte nedbruten. Av hennes makes efternamn, de Jong, och ansikte att döma är han halvkines. För övrigt omtalade han att han tänker resa till Sverige i år. — De gav oss synnerligen värdefulla råd och upplysningar, bl.a. vilka slott de nederländska kungligheterna brukar bo i och andra ställen, som är värda att besökas.

Var herr och fru de Jong livliga och gemytliga, så var vännerna från Haag lugna och en aning stela. De är tydligen äkta »haagare» ty invånare från Haag är stela. De var dock vänliga mot oss. De heter de la Mar och har tre barn, en flicka och två pojkar. Herr de la Mar känner också många svenskar, bl.a. den kända simmerskan Ulla Britt Olsson. Vi besökte deras hem tre gånger.

Ur Dövas Tidskrift.

UTLANDSNYHETER

SVERIGES DÖVAS RIKSFÖRBUND

hade ordnat sin 11 Förbundskongress i Gävle 11 och 12 och augusti. Deltagareantalet var över 350. Styrelsen fick nedanstående sammansättning:

Ordförande: Arkitekt Gösta Wiberg, sekreterare Hugo Edenås, v.ordf. Kurt Ericson. Ledamöter: Sven Ove Silfverberg, kvarstående, Abraham Honkamaa, kvarstående, Ivar Borrfors, nyvald, Bertil Franklin, kvarstående, Birgit Dahlström, nyvald, Lars J:son Björn, nyvald. Till kassör har Förbundet förvärvat en mycket energisk förmåga, fru Elsa Lukasson, Borlänge (hörande).

IDROTTSNYTT

KUL:s FRI-IDROTTSMÄSTERSKAPS-TÄVLINGAR

höllos i Björneborg i samband med därvarande idrottsförenings 10-årsjubileum. Tävlingarna förstördes av hård blåst och banorna voro tunga och mjuka av ett strilande regn, varför resultaten kunna anses som goda. Överraskande mycket döva hade samlats i Björneborg, uppskattningsvis över 400, för att åse tävlingarna Härnedan följer resultatförteckningen:

100 m löpning: S. Rannikko, Åbo 12,3; R. Sulkanen, Lahtis 12,6; P. Korhonen, Jyväskylä 13,0. Tarvonen var främst i mål, men diskvalificerades, då han löpte in på fel bana.

200 m: T. Tarvonen, Helsingfors 25,1; S. Rannikko, 25,2; V. Passi 25,2.

400 m: T. Tarvonen 54,3; V. Koskinen 54,4; V. Passi, Vasa 55,7.

800 m: V. Koskinen 2,05,9; T. Vallenius, Åbo 2.06,5; T. Tarvonen 2.06,5.

1500 m: T. Vallenius 4,30; E. Rannikko, Björneborg 4.30,2; V. Rantanen, Åbo 4.41,2.

5000 m: V. Pelli, Kuopio 16.28,8; E. Rouhikko 16.42; T. Vallenius 17.09,8.

1500 m (800×400×200×100) **stafett:** Jyväskylä (Koskinen, Korhonen, Pajunen, A. Hämäläinen) 3.43,3; Åbo (Vallenius, Mikkola, Rannikko, Ström) 3.45,4; Helsingfors (Vickholm, Tarvonen, Reinikka, Kostiainen) 3.48,0.

Längdhopp: B. Södergård, Vasa 630, S. Rannikko 617; Viitala, Vasa 611; R. Sulkanen 608.

Höjdhopp: B. Södergård 168; P. Turkki, St. Michel 165; S. Rannikko 165.

Stavhopp: E. Keski-Levijoki, Vasa 310; P. Jussila, Jyväskylä 310; T. Broman, Kuopio 310. Den mjuka och lösa ansatsen passade inte riktigt tunge Broman.

Trestegshopp: B. Södergård 12.33; E. Viitala 12.04; S. Rannikko 11.91.

Kulstötning: V. Kaurela, Tammerfors 11.96; E. Viitala 11.40; E. Kossila, Kotka 11.28.

Diskuskastning: E. Viitala 35.57, V. Kaurela 34.07; E. Ojala, Jyväskylä 32.03.

Spjutkastning: L. Hämäläinen 52.25; E. Ojala 48.87; E. Viitala 45.97.

JUNIORER:

100 m. O. Rautiainen, Kuopio, 12.7; V. Passi 12.8; K. Reinikka, Helsingfors 13.0.

1000 m. O. Rautiainen 3.02,9; V. Passi 3.03,0; H. Tikkanen, Björneborg 3.07,6.

Längdhopp: A. Sillanaukee, Tammerfors 616; A. Hämäläinen 606; M. Pajunen, Jyväskylä 575.

Stavhopp: M. Pajunen 300; P. Kostiainen, Helsingfors 290; E. Hannula, Åbo 290.

Kulstötning: V. Passi 11.85; A. Hämäläinen 11.61; P. Kostiainen 11.58.

Diskuskastning: A. Hämäläinen 36.23; S. Isomäki, Vasa 33.86; P. Kostiainen 30,94.

Spjutkastning: A. Hämäläinen 53.56; V. Passi 41.10; P. Kostiainen 39.26.

DAMER:

100 m. Anja Onatsu, Uleåborg 16.0; Sanni Muhonen, Åbo 16.1; Eini Hentonen, Björneborg 16.6.

Längdhopp: Anja Onatsu 357; Aili Viitala, Helsingfors 352; Helena Eskola, Björneborg 334.

Höjdhopp: Aili Viitala 120; Anja Onatsu 120, Sanni Muhonen, 120.

Kulstötning: Aino Kontteli, Vasa 9.23; Martta Nieminen, Åbo 7.97; Helena Eskola 7.39.

Forts. till 3:dje omslagssidan

SCHACKNYTT

DE DÖVAS SCHACKDAGAR DEN 21—28 OKTOBER 1951

Finlands Dövas Schackförbund uppmanar alla landets schackföreningar för döva att under schackdagarna anordna snabbspels- eller andra turneringar för sina medlemmar för att öka spelintresset och höja spelnivån.

För bästa prestation under dessa dagar kommer förbundet stt skänka ett hederspris till den förening som bäst arrangerar schackdagarnas turnering eller samkväm. Nettobehållningen från samkvämet tillfaller förbundets mästerskapsmedaljfond.

Som man erinrar sig, gjorde nystartade Kuopio Dövas Schackklubb en vacker prestation vid fjolårets schackdagar och belönades med förbundets hederstavla för bästa klubb.

Schackföreningar! Anordna i samband med schackdagarna samkväm med program till förmån för förbundets medaljfond, varvid om möjligt hela vinsten eller en del kommer i fråga.

Tävlingsreferatet och inkomstdeklaration från samkvämet böra sändas före den 10 november 1951 till sekr. hr O. Entelä, Lönnrotsgatan 36 B 13, Helsingfors.

UNGDOMEN OCH SCHACKSPELET

Till schackspelets fördelar som tävlingsform måste främst räknas, att man här knappast kan tala om någon ålderbegränsning. Schackhistorien förtäljer om ålderstigna schackmästare, som i kamp med unga mästare ärofullt hävdat sig, och historien förtäljer även om s.k. »underbarn» som knappt nått tonåren och redan noterat anmärkningsvärda bedrifter vid de 64-rutade borden.

Överallt i världen har man under de senaste åren börjat koncentrera sig på att intressera ungdomen för schackspelet. Inom öststaterna och särskilt i Sovjetunionen har man redan länge varit på det klara med vilken utomordentlig uppgift schackspelet har inom ungdomsarbetet. Skolungdomen har möjlighet att ansluta sig till en inom skolan grundad schackförening som står under en erfaren schackledares överinsyn. Här ges de ungdomliga spelarna de första teoretiska grunderna. Schackspelet har fått en ansvarsfull uppgift i och med att det tagits i uppfostringens tjänst. Spelet är till sin karaktär skickat att skapa ansvarskänsla hos dess utövare. Varje schackspelare vet, att varje misstag går över honom själv, och därför måste han lära sig att oavsett uppgiften självständigt koncentrera sig på den situation som han har sig förelagd. Men man måste även kunna bygga upp egna kombinationer, ty även i detta fall är man helt hänvisad till sitt eget kunnande.

HELSINGFORS D.G. o. I.K. HERO arrangerar nationella orienteringstävlingar den 7. 10.-51. Serier: allmän, under 21 år och oldboys 10 km och damer 5 km. Priser för de bästa utdelas. Deltagaravgiften är 150:—. Anmälan om deltagande bör sändas till H.D.G. o. I.K. HERO, Helsingfors, Elisabetsgatan 27 A 8. Orienteraren är skyldig medtaga kompass, och tävlingskartan gives av Hero. Samling å Helsingfors järnvägsstation kl. 8 på morgonen. — För orienterarna och deras vänner ordnas samkväm å Helsingfors Dövst. förenings lokal den 6 okt. kl. 19. Välkomna!

MÖTEN

I GAMLAKARLEBY anordnas föredragsdagar den 15—16 september av ortens dövas förening. Samling i Församlingsgården lördagen den 15:de kl. 19. Redaktör Rurik Pitkänen hoppas vi få se som föredragshållare. 25 % rabatt å järnvägarna har beviljats. Välkomna!

ÅBO dövas förenings traditionella föredragsdagar hållas den 22—23 september med början kl. 18 i dövskolan. Som talare komma att uppträda bl.a. pastor Paunu och red. Pitkänen, fru Ida Yläkorpi, Tavastehus, hr Emil Mattila, Kotka plus ortens egna talare. 25 % rabatt å järnvägarna har beviljats. Välkomna till Åbo!

VASA dövas förenings föredragsdagar gå av stapeln den 6—7 oktober i Brändö svenska folkskola.Programmet börjar på lördag kl. 19. Som föredragshållare har medverkan lovats bl.a. av red. Pitkänen frånHelsingfors och hr Kauko Mäkelä från Tammerfors. Ortens egna stå för resten av programmet. Välkomna till Vasa! 25 % rabatt har beviljats på järnvägarna.

KERVO-föreningens tilltänkta 10-årsjubileumsfest den 18 november har *inhiberats* och anordnas möjligen på vårkanten i maj nästa år.

OBS.! Då järnvägsstyrelsen ej kan bevilja till varje mötestillfälle 25 % rabatt å biljettprisen, bör resenären av biljettförsäljaren *efterfråga* om rabatt beviljats för resa till mötestillfället i fråga. Om ej, bör man i stället köpa tur- och returbiljett, som blir nästan lika billigt som rabattbiljetten.

FAMILJENYHETER

TACK!

Till mina kära f.d. elever i Helsingfors med omnejd samt i Österbotten ävensom till andra döva vänner, frambär jag mitt varma innerliga tack för all den glädje I genom synliga bevis i olika former förljuvade min 80-årsdag. Gud välsigne Eder alla!

Åvik i augusti 1951 *Maria Andersson.*

KUUROJEN LEHTI
Tidskrift för Döva

Utgivare: *Finlands Dövas förbund r.f.*
Huvudredaktör: *Urho Kierimo,* Åbo, Dövskolan. Tel. 11 490.
Red. sekr.: *Rurik Pitkänen,* Helsingfors, Elisabetsg. 27 E 10. Tel. 38 154.
Svensksp. red.: *Börje Ahlbäck,* Helsingfors, Stora Robertsg. 1 A 5. Tel. 24 159.
Expedition: Helsingfors, Elisabetsg. 27 E 10. Tel. 38 154. Postgiro: 6825.
Prenumerationspris:
1/2 årg. mk 175:—, till utlandet mk 225:—.

KUOPULUKSIA

Viimeisessä edustajain kokouksessa esittämäni »kuurojen viikon» toivomukseeni selostan tässä niitä vaikutteita, jotka ovat herättäneet ajatuksen soveltamista käytännössä. Oli ilahduttavaa todeta, että toisetkin edustajat tukivat ajatustani, vaikka se tuntui eräistä liian paljon vaaditulta. Näkyivätpä jotkut pelkäävän joutuvansa liian suuren huomion kohteeksi.

Rakkaat ystävät! Älkää sitä pelätkö. Jos kerran aiomme toimeenpanna koko maata käsittävän keräyskampanjan liittomme pesäpaikan saamiseksi, kestäkäämme kunnialla kaikki se mitä tätä työtä tehdessämme meiltä vaaditaan. Jokainenhan meistä toivoo parasta mahdollista tulosta, ei vain kaupunkikeskuksissa, vaan myös syrjäisimmilläkin maaseutupitäjillä on varansa. Kunhan vaan ensiksi teemme asiamme hyvin tunnetuksi kaikille — niin johtajahahmoille kuin peltoa möyriville maanjusseillekin. Keksittekö paremman idean kuin kuurojen viikon? Tänä aikana ehtisimme rauhallisesti, mutta varmasti saada niin radioiden kuin sanomalehtienkin palstoilla levittää valistustyömme tarpeellisuudesta tietoa jokaiselle kansalaiselle.

Onhan selvää, ettei jokainen kuuntele radiota aina ja vielä useampi lue lehteänsä tarkoin. Monasti olen kuullut sanottavan: »en ole vilkaissutkaan lehteen». Mutta kun viikon varrella sopivin annoksin esitämme kuurojen valistustyön eri muotoja lehtien palstoilla ja radiossa, eiköhän silloin jo saada unisinkin kansalainen kiinnittämään huomionsa myös kuurojenkin asiaan. Näin sitten hyvin valmistuneina jokainen kuuro ja kuurojen ystävä listojen kanssa keräystyötä suorittaessaan niin maaseudulla kuin kaupungeissakin saavat suopeamman vastaanoton ja myötätunnon puolellensa. Eikä enää kuulisi niin töksähtävää kysymystä kuin minullekin silloin tällöin on esitetty: »Eikö valtio auta kuurojen valistustarpeita?» Näin tietämättömiä ovat vieläpä huomattavissa asemissakin olevat johtohenkilöt. Sehän on kuin jääpalan heitto niskaan.

Meidän on todellakin tehtävä jotain ja te kuurot itse voitte päättää, mikä on paras mahdollinen työ.

Ja siellä, missä on tarmokasta yhdistysvoimaa, lähtekää liikkeelle ja järjestäkää kuuleville yhteisiä kokoustilaisuuksia myöskin maaseutukeskuksiin. Uskonpa, että kuulevista ystävistä löytyy tulkkeja ja aktiiviseen rintamaamme lisävoimia. Pois se käsitys, etteivät kuulevat sovi kuurojen tilaisuuksiin. Kunhan emme itse anna heille aiheen juurta pilkan kohteeksi joutumiseemme. Täytyy todellakin ihmetellä, miten vanhoillisia voimme olla. Näyttäkää todellista tahtoa päästäksenne eteen- ja ylöspäin ja osoittakaa rehtiä suomalaista mieltä, niin voitatte kunnioituksen puolellenne. Täytyyhän kuurojen käydä jokapäiväisessä ansiotyössäkin kuulevien kanssa, miksei sitten ottaa heitä mukaan myös omiin rientoihimme.

Eiköhän keräyslistoja laadittaessa voitaisi ottaa ohjeeksi myös sitä seikkaa, että keräysasiamiehet voisivat ottaa vastaan joko rahaa tai tavaraa? Maaseudullahan olisi maataloustuotteet kiitollisempia lahja-aineita kuin raha. Kerääjät voisivat kiidättää tavaran lähimpään osuuskauppaan ja näin muuttaa sen rahaksi. Suurin osa maaseutuväestöstä kamppailee jatkuvasti verojen ja muiden välttämättömien menojen kanssa. Olisihan edullisempaa saada vaikkapa 1 kg perunana kuin 10 mk rahana. Asutuskeskuksissa taasen on rahalahja helpommin saatavissa. Jos annamme jokaiselle tilaisuuden määrätä miten kukin parhaiten voisi tukea valistustyötämme, eiköhän tuloskin olisi sitten siunatumpi.

Vastaisuudessa voisimme sitten tyytyä yhden kuurojen päivän viettoon vuosittain.

Kuopus.

"Ei mitään raja-aitoja"

Helsingin kuurojen »Nuorten Kerho» ja Pelastusarmeijan kadetit yhteisessä illanvietossa.

Erittäin miellyttäväksi ja lämminhenkiseksi muodostui maanantai-ilta 9 p. huhtikuuta, jolloin kuurojentyön upseerit pitivät »kerho-illan» kadettikoululla. »Olen erittäin iloinen», sanoi majuri Meeri Kruhse tilaisuuden alkaessa, »että nyt on eräs unelmistani toteutunut: saada tutustuttaa kuurojen nuorten kerhon jäsenet ja Pelastusarmeijan kadetit toisiinsa.»

Kadettikoulun juhlasali olikin järjestetty viihtyisään kerho-asuun pikkupöytineen ja kukkasineen. Kadettikurssin kestäessä olivat majuri Kruhse ja kapteeni Timonen olleet antamassa opetusta viittomakielessä ja jopa harjoittaneet joitakin laulujakin.

Kun sentähden noin kolmekymmentä kuuroa nuorta saapui illanviettoon ja asettui pöytien ääreen, niin alkoi vilkas keskustelu sekä viittomaliikkein että suunliikkeiden avulla kadettien ja heidän nuorten ystäviensä välillä. Eversti Olsoni lausui koulun puolesta nuoret vieraamme lämpimästi tervetulleiksi.

Pöytien ääressä huomasimme, paitsi nuoria, myös kuurojenyhdistyksen arvokkaan ja ystävällisen puheenjohtajan kirjaltaja Eino Karilaan, joka oli kutsuttu kunniavieraaksi. Oli myös hauskaa tutustua Nuorten Kerhon johtajaan, herra Elis Leväseen, joka kertoi, että kerhoon kuuluu noin kuusikymmentä jäsentä, jotka kokoontuvat kerhoiltoihinsa joka kuukausi ja monenlaisiin muihin tilaisuuksiin.

Tottuneella tavallaan majuri Kruhse johti kaiken. Alkulaulussa »Mä Jeesuksesta laulan» kadetit viittoilivat kapteeni Timosen johdolla. Myöhemmin oli kerholaisilla hienon-hienoa ohjelmaa. Laulu, jonka he lauloivat: »Kun nuoruuden aika on ruusuinen» viittoen kauniisti ja hiotusti, on jotain sellaista, jota emme koskaan aikaisemmin ole nähneet emmekä kuulleet. Laulua johti herra Rikström. Suuri nautinto oli myös kuulla hra Rikströmin lausuvan Kalevalan 41:n runon Väinämöisen soitosta, joka lumosi kaikki luonnon eläimetkin, jopa itse Väinämöisenkin. Ihanaa! Kiitos, rakas ystävämme tästä kauniista taidetilaisuudesta!

Illan kuluessa keskusteltiin vilkkaasti pikkupöytien ympärillä. Teetarjoilu herkullisten voileipien kera, jonka kuurojen upseerit olivat järjestäneet, teki illan kodikkaaksi. Kolme kadettia todisti käyttäen alussa viittomakieltä ja jatkaen sitten tulkin avulla.

Juhlan lopussa puhui kuurojen yhdistyksen puheenjohtaja hra Karilas. Lopuksi tutustuivat kerholaiset kadettikouluun ja kun erottiin, kuultiin joka puolelta: »Näkemiin! Näkemiin!» Viikko tämän jälkeen oli kadeteilla ilo kuulla rouva Pitkäsen pitävän vetoavan esitelmän kuurojen työstä! Kiitos!

Me uskomme, rakkaat ystävät, että kuljemme kohti aikoja, jolloin kuuroista ja kuulevista kerran voidaan sanoa: »Ei mitään raja-aitoja!» Kiitos vierailustanne! Olitte herttaisia joka ainoa!

Näkemiin!

Sotahuuto 12/5. *Koulun johtaja.*

Urheilua

URHO LEHTIMÄKI 50-VUOTIAS

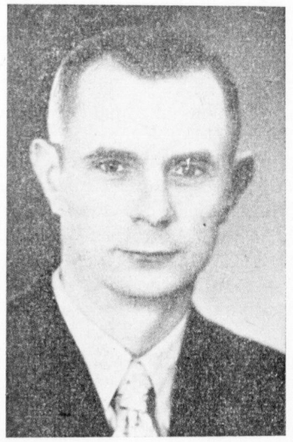

Elokuun 21 p:nä täytti 50 vuotta Suomen kuurourheilun yksi johtajahahmoja, joka piirtyy lähtemättömästi KUL:n aikakirjoihin. Hän on Urho Lehtimäki.

»Etelämaalaisena» pikkupoikana — hän oli syntynyt pienviljelijän poikana Ypäjän pitäjässä — oli Urho joutunut käymään opintietä kaukaisessa Oulun kuurojenkoulussa. Tämän kohtalon voidaan sanoa hyvällä syyllä olleen onneksi hänelle. Paitsi, että hänen pieneen päähänsä taottiin henkisiä tiedonaakkosia, koulun urheilukärpänen puri myös häntä niin pistävästi, että hänestä tuli aikaa myöten huomattu urheilija ja urheilukiho. Niihin aikoihin — vielä nytkin — Oulun kuurojenkoulu oli johtavin hiihtourheilun kehittäjä Suomen kuurojenkoulujen joukossa ja sen seiniä koristavat kiertopalkinnot kielivät koulupoikiensa voitoista oppikoulujen välisistä hiihtokilpailuista. Pikku-Urhonkin otti hiihtourheilu valtoihinsa.

Lopetettuaan koulunkäyntinsä hän liittyi kuurojen urheiluseuraan jatkaakseen kilpaurheilija-uraansa. Hänen nähtiin kilpailu kilpailulta kehittyvän siksi tähtihiihtäjäksi, joka sitten hallitsi KUL:n hiihtokilpailuja alun toista vuosikymmentä yhtä voittamattomana mestarina kuin Suuri Paavo aikoinaan. Hän kilpaili eri tasamaa- ja murtomaahiihdon kausina — silloin oltiin siirtymässä murtomaahiihdon kaudeksi — hänkin oli yhtä hyvä niin tasamaa- kuin murtomaahiihtäjänäkin.

Jouduttuaan ikämiehen kirjoille hänen rakkautensa urheiluun ei kuitenkaan »ruostunut», vaan hän toimi suurella antaumuksella sekä urheiluseuran johdossa että KUL:n korkeissa portaissa. Oltuaan muutamia vuosia KUL:n liittohallituksen jäsenenä hän sai tehtäväkseen KUL:n puheenjohtajan nuijan käyttämisen. Tässä korkeimmassa luottamustehtävässä hän toimi 8 vuotta perättäin. Hän vaali KUL:n parasta ikään kuin se olisi hänen oma lapsensa. Hän noudatti aina asiallisuutta ja tasapuolisuutta KUL:n johdossa. Hänen puheensa ja esitelmänsä ovat olleet selväpiirteisiä ja puoleensavetäviä. Hän on saanut suuren ystävälegionansa ystävällisellä, tasapuolisella ja ymmärtäväisellä olemuksellaan.

Paitsi urheiluvainiolla hän on myös toiminut ansiokkaalla tavalla Turun kuurojenyhdistyksen puheenjohtajana pitkän aikaa, ja vielä hän on ollut 12 vuotta Suomen Kuurojen Liiton keskushallituksen jäsen.

Yksityisessä elämässä työskenneltyään puuseppänä eri paikkakunnilla Urho Lehtimäki asettui asumaan pysyvästi Turkuun parikymmentä vuotta sitten, jossa hän työskentelee nykyään Värtsilän Yhtymän suuren laivatelakan puuseppänä.

Hänelle tuleviin onnitteluihin yhtyy kuuro urheiluväki kautta maan.

JULU

KÄYNTI PAJULAHDESSA

Lahden Kuurot Urheilijat ja Hämeenlinnan Kuuromykkä-Urheilijat suorittivat mielenkiintoiset seuraottelunsa Lahdessa heinäk. 7 p:nä. Lahtelaiset voittivat jälleen, ja kolmannen kerran perätysten, saaden kiertopalkinnon lopullisesti omakseen. Lopettajaisjuhla pidettiin samana iltana Sosialidemokraattisella työväentalolla. Ohjelman välillä puheenj. U. Nurmisen tiedusteltua retkeilymahdollisuudesta Pajulahteen, huomattavan suuri joukko yleisöstä kannatti sitä ajatusta. Sovittiin että kokoonnutaan rautatieasemalle seuraavana päivänä aamuvarhain klo 7.30.

Sunnuntaiaamuna 8 p:nä heinäk. jo huomasi että ilma ei ollut suotuisa. Satoi hiljalleen vettä. — Asemalla huomattiin että sinne oli kokoontunut 14 uskalikkoa. Suuri osa jäi pois sateen vuoksi. — Junalla matkattiin Nastolan pysäkille, joka on noin 20 min. matkan päässä Lahdesta Kouvolaan päin. Pysäkiltä marssittiin sateesta huolimatta Pajulahteen, jonka sanottiin olevan 3 km päässä, mutta todettiin sen olevan ainakin 5 km.

Perillä saatiin nähdä kauniin, rauhallisen järven rannalla komeita valkoisia rakennuksia, jotka ovat rakennetut äskettäin muutaman vuoden aikana, josta eräissä sanomalehdissä ja julkaisuissa oli usein kerrottu. Talon suojissa valmennetaan urheilun ja muun liikunnanohjausta. Laitoksen omistaa Työväen Urheiluliitto. TUL harjoittaa samanlaista kasvatusta kuin SVUL Vierumäellä.

Pajulahden urheiluopiston rakennukset sijaitsevat korkealla mäellä, josta on kaunis näköala etenkin järvelle päin. Päärakennus on komea nähtävyys puhumatta monista pienemmistä rakennuksista. Opiston sen hetken johtaja ja opas, jonka nimeä ikävä kyllä ei huomattu muistiin ottaa, tarjoutui auliisti näyttämään meille retkeilijöille päärakennuksen huoneita. Ensimmäiseksi tulimme voimailuhalliin eli saliin. Siellä oli mitä uudenaikaisia voimailuvälineitä. Sitten siirryimme suureen voimistelusaliin, jossa suuri joukko nuoria naisia oli lujassa touhussa vannetta käyttäen. Siirryttiin aistikkaisiin ja viihtyisiin päivä- eli olohuoneisiin, kuin myös ruokailuhuoneeseen. Kurkistettiin oven raosta keittiöön, jossa oli käynnissä hyvät keitot ym. hyvästä tuoksusta päätellen. Käytiin eräissä käytävissä, joiden varsilla oli oppilasmajoitushuoneita. Ne olivat puhtaita ja miellyttäviä huoneita. Puhumatta muista toimisto- ym. huoneista. Ylimmässä kerroksessa on laitoksen pesu-, kuivaus- ja mankelihuoneet. Siirryttiin saunarakennukseen, joka sijaitsi järven partaalla. Nähtiin siinä pukeutumis-, pesu- ja löylyhuoneet. Siinä rakennuksessa on kaksi osastoa. Toinen on paljon pienempi kuin toinen, muuten samanlaiset. Siinä sivussa huomattiin, että uintiin on myös omat laitteensa. — Sitten siirryttiin päärakennuksen toisella puolella oleviin uusiin rakennuksiin. Ne ovat äsken valmistuneet. Pihalla vielä lojuu rakennustarpeita. Tämän uusimman rakennuksen sisällä käytiin. Siinä oli myös oppilasasuntohuoneita päivä- ja olohuoneet mukaan luettuna. Rakennettu uudemman tyylin mukaan. Sitten on vähän sivulla johtajien asuntorakennus. Kuulema rakennetaan lisää tarpeen mukaan. Kaikki rakennukset ovat valkeiksi rapatut. Vaikuttavat kaukaa katsoen puhtailta ja kauniilta. Muutaman kymmenen metrin päässä rakennuksista sijaitsee urheilukenttä, joka on mitä hienoin, siinä ratoina on osaksi punaisesta kuin myös mustasta hiilimurskasta tehty. Jos olisi ollut aurinkoinen, olisi vaikutelma ympäristön nähtävyyteen ollut paljon parempi. Siihen päättyi tutustuminen. Kiitimme aulista johtajaa, opasta. Mietteissämme uskottiin että TUL on osunut oikeaan, aikaansaadessaan uhrauksia kysyvän oppilaitoksen. Se on varmasti siunauksena Suomen urheilevalle nuorisolle. Lähdettiin paluumatkalle vähän kiihtyneessä sateessa mutta mieli ei siitä ensinkään kärsinyt.

Niin tuli tehtyä retki Pajulahdelle.

E. Mattila.

KYSYN JULULTA

Tämän lehden 7. numerossa nimimerkki Julu esitti huomioitaan CISS:n Lausannessa pidetystä kongressista. Railakkaassa pakinassa sivuttiin erästä arkaluontoista asiaa tavalla, jota ihmettelen. Tarkoitan sitä, että Julu niin innostuneena kertoo Lausannen kemuista, missä viinurit sekoittelivat toinen toistaan hienompia väkijuomia »houkuttelevan näköisistä pulloista». Lainaan Julua: »Tuota loistavaa vieraanvaraisuutta me kongressilaiset saimme nauttia. Konjakkia, shampanjaa, martinia, likööreja — — tarjoiltiin yltäkyllin etelämaiseen tapaan — —». Vielä Julu kuvaa kongressilaisten käyntiä eräässä idyllisessä viinikellarissa, »jossa isäntäväki tarjoili kaikille osanottajille ilmaiseksi raikasta viiniä. — — Hörppivätpä muutamat useampia, jopa kymmenen lasillista.»

Meikäläisten kuurojen urheilijoitten erinomaisista saavutuksista iloinneena pahaisena penkkiurheilijana nyt pyydän kysyä Jululta onko käsitettävä, että Julu pakinassaan esittää myös KUL:n yleisen suhtautumisen urheiluväen alkoholijuhliin? Toivon, että Jululle olisi pakinaa kirjoittaessa sattunut »lipsahdus». Pyydän kysyä onko urheiluväen johtotähtenä vielä sana: terve sielu terveessä ruumiissa?

Lauri Paunu

VASTINE LAURI PAUNULLE

Pastori Lauri Paunun kysymyksestä minä en voi todeta muuta kuin että se on ahtaasta näkökulmasta katsovan absoluuttisen raittiusmiehen asettamana. Hänen mainitsemansa pakinani kohdat oli kirjoitettu siksi, että ne olivat suomalaisten edustajain yksi ainutlaatuisia matkanäkemyksiä, joita ei ole salattava lukijoiltakaan. Niitä ei mitenkään käsitetä juopottelun ylistämisenä, mutta päinvastoin me lausumme suuren ihastuksemme etelämaiden kuurojen korkeaan juomakulttuuriin, emmekä siellä nähneet yhtäkään suomalaisten, ikävä kyllä, kansallispaheesta: juopottelusta. — KUL edistää edelleenkin raittiutta, mutta ei pastori Lauri Paunun katsantokantojen, vaan kaikille kalliiden kansalaisvapauksien puitteissa.

Julu.

KUL:N YLEISURHEILUMESTARUUSKILPAILUT

suoritettiin 10 vuottaan viettävän Porin Kuurojen Urheilijain järjestäminä Hietarannan urheilukentällä 11—12 p:nä elok. 1951. Sääolot olivat kurjat: ilma oli kolea, tuuli navakasti urheilukentän pituussuuntaan ja rata sateen pehmittämä. Niiden mukaisia olivat tulokset, mutta kaikesta huolimatta urheilijamme osoittivat lupaavaa kuntoaan. Porin Kuurojen Urheilijain sekä 10-vuotis- että päättäjäisiltamissa oli hyvä yleisömenestys: vahtimestarin arvioinnin mukaan 440 kuuroa Karhulinnan juhlasalissa. Näitä kisoja selostetaan lähemmin tämän lehden lokakuun numerossa.

Tulosluettelo:

100 m juoksu: S. Rannikko, Valpas 12,3; R. Sulkanen, Lahti 12,6; P. Korhonen, Jyväskylä 13,0. Heron Tarvosen juoksu hylättiin (12,3).

200 m juoksu: T. Tarvonen, Hero 25,1, S. Rannikko 25,2; V. Passi 25,2.

400 m juoksu: T. Tarvonen 54,3; V. Koskinen, J:kylä 54,4; V. Passi, Wellas 55,7.

800 m juoksu: V. Koskinen 2.05,9; T. Vallenius, Valpas 2.06,5; T. Tarvonen 2.06,5.

1500 m juoksu: T. Vallenius 4.30; E. Rouhikko, Pori 4.30,2; V. Rantanen, Valpas 4.41.2.

5000 m juoksu: V. Pelli Kunto 16.28,8; E. Rouhikko, Pori 16.42; T. Vallenius 17.09,8.

1500 (800 × 400 × 200 × 100) **m viestinjuoksu:** Jyväskylän Kuurot Urheilijat (Koskinen, Korhonen, Pajunen, A. Hämäläinen) 3.43,3; Turun Valpas (Vallenius, P. Mikkola, S. Rannikko, B. Ström) 3.45,4; Helsingin Hero (Vickholm, Tarvonen, Reinikka, Kostiainen) 3.48,0.

Pituushyppy: B. Södergård, Wellas, 630; S. Rannikko 617; E. Viitala, Wellas 611; R. Sulkanen 608.

Korkeushyppy: B. Södergård 168; P. Turkki, Mikkeli 165; S. Rannikko 165.

Seiväshyppy: E. Keski-Levijoki, Wellas 310; P. Jussila, J:kylä 310; T. Broman, Kunto 310.

Kolmiloikka: B. Södergård 12,33; E. Viitala 12.04; S. Rannikko 11,91.

Kuulantyöntö: V. Kaurela, Tampere 11,96; E. Viitala 11,40; E. Kossila, Tähti 11,28.

Kiekonheitto: E. Viitala 35,57; V. Kaurela 34,07; E. Ojala, J:kylä 32,03.

Keihäänheitto: L. Hämäläinen, J:kylä 52,25; E. Ojala 48,87; E. Viitala 45,95.

NUORTEN MESTARUUDET

100 m juoksu: O. Rautiainen, Kunto 12,7; V. Passi 12,8; K. Reinikka, Hero 13,0.

1000 m juoksu: O. Rautiainen 3.02,9; V. Passi 3.03,0; H. Tikkanen, Pori 3.07,6.

Pituushyppy: A. Sillanaukee, Tampere 616; A. Hämäläinen 606; M. Pajunen 575.

Seiväshyppy: M. Pajunen 300; P. Kostiainen 290; E. Hannula, Valpas 290.

Kuulantyöntö: V. Passi 11,85; A. Hämäläinen 11,61; P. Kostiainen 11.58.

Kiekonheitto: A. Hämäläinen 36,23; S. Isomäki, Wellas 33,86; P. Kostiainen 30.94.

Keihäänheitto: A. Hämäläinen, J:kylä 53,56, V. Passi 41,10; P. Kostiainen 39,26.

Shakkia

KUUROJEN SHAKKIPÄIVÄT 21—28. 10. 1951.

Suomen Kuurojen Shakkiliitto toimeenpanee koko maassa liittoon kuuluvien shakkikerhojen keskuudessa järjestettävät pikaturnauskilpailut.

Shakkiliiton kaunis kunniakilpi annetaan sille kerholle, joka parhaiten on järjestänyt sekä shakkikilpailun että illanvieton kampanjaa Kuurojen Shakkipäivän merkeissä.

Kuten muistetaan, Kuopion Kuurojen Shakkikerho teki viime vuonna kauniin suorituksen kuurojen shakkielämälle ja sai liitolta kunniataulun.

Hyvät Shakkiseurat! Järjestäkää Kuurojen Shakkipäivän illanvietto, jonka nettotuloista luovutettaisiin koko voitto Shakkiliitolle mestaruusmitalien rahoittamiseksi.

Kilpailuselostukset illanvieton tulotodisteineen pyydetään lähettämään viimeistään 10. 11. -51 sihteeri O. Entelälle, os. Lönnrotink. 36 B 13, Helsinki.

Yhteisvoimin Kuurojen Shakkipäivän kampanjaan!

SUOMEN KUUROJEN SHAKKILIITTO

NAISTEN MESTARUUDET

100 m juoksu: Anja Onatsu, Oulu, 16,0; Sanni Muhonen, Valpas 16,1; Eini Hentonen, Pori 16,6.

Pituushyppy: Anja Onatsu 357, Aili Viitala, Hero 352; Helena Eskola, Pori 334.

Korkeushyppy: Aili Viitala 120; Anja Onatsu 120, Sanni Muhonen 120.

Kuulantyöntö: Aino Kortteli, Wellas 9,23; Martta Nieminen, Valpas 7,97; Helena Eskola 7,39.

SAIMAAN POKAALIN PISTEET

Wellas 61, Jyväskylän KU 52, Valpas 38, Hero 38, Kunto 18, Pori 17, Tampere 15, Oulu 14, Lahti 4, Tähti 3, Mikkeli 3.

HELSINGIN K. V.- ja U.seura HERO järjestää kansalliset suunnistamiskilpailut 7. 10. -51. Sarjat yleinen, alle 21 v. ja ikämiehet 10 km ja naiset 5 km. Palkintoja jaetaan. Osanottomaksu 150 mk. Ilmoitus osanotosta on tehtävä os. H.K.V.-U.seura Hero, Helsinki, Liisank. 27 A 8. — Suunnistajan on tuotava mukanaan kompassi ja »Hero» antaa kartat. Kokoonnutaan Helsingin asemalle klo 8 aamulla.

Huom.! Pidetään suunnistajille illanvietto lokak. 6 p:nä lauantaina klo 19 Helsingin Kuurojen Yhdistyksellä. Tervetuloa!

SEURAOTTELU Hämeenlinnan K.m.-Urheilijain ja Lahden Kuurojen Urheilijain välillä suoritettiin Lahdessa kaup. urheilukentällä heinäk. 7 p:nä. Lahden K.U. voitti H.K.-U:t 34—29 pistettä vastaan. 6:ssa eri lajissa saavutettiin seur. tuloksia:

100 m: 1) Reino Sulkanen, Lahti 12,3; 2) Uolevi Saarikko, Hämeenlinna, 1,30 m jälessä; 3) J. Kallio, H:linna 2,90 m. j.; 4) O. Tähtinen, Lahti 7,50 m. j.

Kuula: 1) R. Sulkanen 10,85; 2) V. Koskinen, Lahti 9,23; 3) V. Leinonen, H:linna 9,21; 4) E. Murto, H:linna 9,14.

800 m: 1) J. Narmala, H:linna 2,12,0; 2) U. Saarikko 2.19,2; 3) K. Paajanen, Lahti 2.19,6; 4) P. Leikas, Lahti 2.22,4.

Pituushyppy: 1) R. Sulkanen 606; 2) M. Salli, H:linna 536; 3) U. Saarikko 519; 4) O. Tähtinen 480.

Keihäs: 1) R. Sulkanen 37.45; 2) V. Koskinen 36.34; 3) J. Kallio 28,44; 4) U. Saarikko 27,82.

Ruotsalaisviestissä (100×200×300×400 m) Hämeenlinna voitti ajalla 2.21,4 Lahden, minkä aika oli 2.25,0.

Merkkipäiviä

Rouva TYYNE KAAVI o.s. Roine täyttää 50 vuotta syyskuun 12 p:nä Turussa. Synt. Helsingissä ja käynyt Kuopion kuurojenkoulun. Nuorena meni naimisiin sahuri Salomon Kaavin kanssa. He asuivat monissa paikoissa, mm. Kotkassa ja Suojärvellä. Ennen sotaa perhe muutti Turkuun, jonne jäi vakinaisesti asumaan. Heille on syntynyt kaikkiaan 8 lasta, joista 2 kuoli jo pieninä. Rouva Tyyne Kaavi on tarmokkaasti hoitanut suurta perhettään, hyvin ja esimerkillisesti. Lapsista 3 on mennyt naimisiin ja 3 on kotona. Rouva Kaavi on aina iloinen ihminen. Hän on monta vuotta ollut Turun Kuurojenyhdistyksen ravintolatoimikunnan pääemäntänä ja toimii nyt yhdistyksen emännöitsijänä. Merkkipäivänsä johdosta rouva Kaavi varmaan saa runsaasti onnitteluja, joihin mekin yhdymme.

Rouva RIIKKA PUOLAKKA täytti toukok. 14 p:nä 65 vuotta Lahdessa. Hän syntyi Savon sydämessä Tuusniemellä, kävi Kuopion kuurojenkoulun, ollen sitten vähän aikaa jossakin paikassa. Punaposkisena rehtinä tyttönä hän meni sitten naimisiin rautasorvari Aleks Puolakan kanssa, joka oli tunnettu esperantokielen kääntäjänä. Asui Viipurissa monet vuodet, kunnes menetti hyvän kotinsa rajan taakse. Tarmokkaasti hän yritti panna pystyyn miesvainajansa perustamaa Viipurin Kuur.yhdistystä, joka aluemenetyksen ja jäsenistön hajaantumisen takia oli tullut lakkautetuksi. Rva Riikka Puolakka oli väsymättömän ystävällinen kohtalotovereilleen, joita mielellään otti luokseen yöpymään milloin Viipurissa oli esitelmäpäiviä. Tervetullut on siirtolaismummo tyttäriensä ja heidän lastensa luo aina tarvittaessa. Hänen lempilapsensa on Amerikassa. Toivotamme hyvää vointia ja terveyttä. *Kynä.*

Rouva KATRI PAAVILAINEN o.s. Reinikainen täytti 19. 7. 60 vuotta Kymin Parikassa. Hän syntyi Kuopion pitäjän Jänissalon kylässä ja kävi Kuopion kuurojenkoulun nti Aina Hellströmin oppilaana sekä Nikkarilan talouskoulun, josta päästyään meni palvelukseen. Elätti itseään monin tavoin työllään, joutuen lopuksi pienen leipomon ja kahvilan emännäksi Säkkijärven Vilajoella. Hänen piti perheineen kahdesti jättää kotinsa ja siirtyä evakkona muualle, saaden kokea paljon vaikeuksia. Lopuksi hän miehensä Simo Paavilaisen kanssa (joka 20. 11. 51 täyttää 60 vuotta) sai siirtyä autioon korpeen, Kymin Parikassa, jonne he omin voimin rakensivat kodin ja raivasivat maan kannoista puhtaaksi pelloksi, kylvivät siihen kaikenlaisia kasveja ja kukkia. Rouva Katri Paavilainen on säästäväinen ja vieraanvarainen emäntä. Toivottavasti hän saa nyt rauhassa nauttia ponnistustensa hedelmistä. — Syntymäpäivänään hän joutui sukulais- ja ystäväpiirin ja naapurien huomion kohteeksi. Häntä muistettiin monilla lahjoilla ja kukkasin. Katrin jatkuvalle elämäntaipaleelle toivotan parasta menestystä ja rauhallisia elonpäiviä.

Yksi joukosta.

Kokouksia

KOKKOLASSA järjestää esitelmäpäivät syyskuun 15—16 p:nä Kokkolan Kuurojenyhdistys. Kokoonnutaan Seurakuntatalossa lauantaina 15 p:nä klo 19. Toimittaja Rurik Pitkäsen toivotaan tulevan esitelmöimään. 25 % rautatiealennus saatu. Tervetuloa!

JOENSUUSSA pidetään Kuurojenyhdistyksen kokous Niinivaaran kansakoulussa sunnuntaina syysk. 16 p:nä klo 12.

TURUN Kuurojenyhdistyksen tavanmukaiset esitelmäpäivät pidetään syyskuun 22—23 p:nä alkaen klo 18 kuurojenkoulussa. Puhujiksi tulevat past. L. Paunu ja toimitt. R. Pitkänen Helsingistä, rva Ida Yläkorpi Hämeenlinnasta, hra E. Mattila Kotkasta ynnä paikkakunnan omat puhujat. 25 % alennus rautatielipuista on saatu. Tervetuloa Turkuun!

KOUVOLAN Kuurot r.y:n elopäivät pidetään syysk. 22—23 p:nä, alkaen lauantaina klo 19 Poikalyseolla ja jatkuen sunnuntaina klo 11 samassa paikassa. Rovasti Myyryläinen luvannut saapua. Tervetuloa!

HÄMEENLINNAN Kuurom.yhdistys toimeenpanee esitelmäpäivät syyskuun 29—30 p:nä, alkaen lauantaina klo 19 tyttölyseolla ja jatkuen sunnuntaina Perttulassa Norjanmäellä. Omien puhujien lisäksi on pyydetty puhujiksi hroja E. Savisaarta, R. Östmania ja E. Mattilaa. Tervetuloa läheltä ja kaukaa. 25 % rautat. alennus saatu.

KEMIN Kuurot r.y:n esitelmäpäivät pidetään syysk. 29—30 p:nä kaupungin kansakoululla, alkaen lauantaina klo 18. Sisältörikas ohjelma. Puhujiksi tulevat hammasteknikko Sulo Tyyniaho Oulusta ja toimittaja Rurik Pitkänen Helsingistä sekä omat puhujat. Tervetuloa läheltä ja kaukaa Pohjois-Suomeen. 25 % matkalippualennus on saatu.

YLIVIESKASSA pidetään Nivalan—Haapajärven Kuurojenyhdistyksen esitelmäpäivät syyskuun 29—30 p:nä. Puhujaksi tulee omien voimien lisäksi toimittaja Rurik Pitkänen. Hyvä ohjelma. Kokouspaikasta ja -ajasta ilmoitetaan lähemmin Ylivieskan asemalla tulijoille tahi puheenjohtaja Olavi Koisteen Kauppa-Leipomossa.

VAASAN Kuurojenyhdistyksen esitelmäpäivät pidetään lokak. 6—7 p:nä Palosaaren ruotsalaisella kansakoululla. Ohjelma alkaa lauantaina klo 19. Esitelmänpitäjiksi ovat lupautuneet toim. Rurik Pitkänen Helsingistä ja hra Kauko Mäkelä Tampereelta. Muusta ohjelmasta joka tulee olemaan rikassisältöinen vastaavat vaasalaiset itse. Siis suunta Vaasaan, jota ettei ikinä tule katumaan. 25 % rautatiealennus saatu. *Sune.*

LAHDEN Kuurojenyhdistyksen esitelmäpäivät pidetään lokak. 6—7 p:nä Yhteiskoululla, alkaen lauantaina klo 19. Puhujiksi ovat lupautuneet rva Aura Ahlbäck Helsingistä ja hra Emil Mattila Kotkasta. 25 % matkalippualennus on saatu.

JOENSUUSSA järjestetään valistuspäivät lokak. 13—14 p:nä Niinivaaran kansakoululla. Kokoonnutaan lauantaina klo 17 ja sunnuntaina klo 12. — Mahdollisesti järjestetään opintomatka Sotainvaliidien Veljesliiton ammattikoululle Liperiin, jonka vuoksi halukkaita lähtijöitä pyydetään ilmoittamaan osanotostaan sihteerille os. neiti Helga Suoninen, Joensuu, Salokylä, lokak. 1 päivään mennessä. 25 % rautat. alennus saatu.

Kotimaasta

KULTAHÄITÄÄN viettivät puuseppä Kustaa Hakala ja hänen vaimonsa Anna viime elokuun lopulla Turussa sukulaisten ja ystävien parissa. Kustaa Hakala on nyt 74-vuotias ja käy säännöllisesti työssä hyvin reippaana ja hänen vaimonsa Anna Hakala on 88-vuotias. Onnea ja pitkää ikää kultahääparille!

ALAVUDEN Kuurot r.y:n 25-vuotisjuhla pidettiin Kuortaneen kirkonkylän nuorisoliiton talossa 8. 7. 51. — Tilaisuus alkoi klo 10 Elias Savisaaren pitämällä alkuhartaudella. Kun E. Viitala oli toivottanut läsnäolijat tervetulleiksi, esitti tyttöjen lausuntakuoro runon »Synnyinpaikka». Tämän jälkeen seurasi 2 esitelmää, joita pitivät neiti Kaisu Antila ja toimittaja R. Pitkänen, edellinen aiheesta »Suomen siirtolaisuudesta eri aikoina» sekä jälkimmäinen »Alfred Nobelista».

Väliaikana oli kahvitarjoilua. Sen jälkeen pastori E. Seppä piti hartauspuheen, aiheenaan Jumalan armo. Puheen tulkitsi neiti Sanni Savisaari. Neiti Kaisu Antilan esitettyä Aila Meriluodon runon »Vuorella», lausui jälleen tyttöjen kuoro. Elias Savisaari selosti yhdistyksen historiaa. Paikallisyhdistyksen perustajalle ja pitkäaikaiselle puheenjohtajalle Matti Savisaarelle luovutti yhdistys Suomen Kuurojen Liiton pronssisen ansiomitalin, jonka otti vastaan hänen tyttärensä Sanni Savisaari,

KOTKAN Kuur. yhdistys toimeenpanee kirkko- ja esitelmäpäivät lokak. 20—21 p:nä. Toivottavasti kirkkopäivä pidetään lauantaina Kotkan seurakuntatalossa ja esitelmäpäivä sunnuntaina Työväenopistolla.

VARKAUDEN Kuurojenyhdistyksen esitelmäpäivät pidetään lokakuun 27—28 p:nä. Puhujiksi toivotaan tulevan rouva ja toimittaja Pitkänen Helsingistä ja hra E. Happonen Lahdesta. Ajasta ja paikasta ilmoitetaan lähemmin seuraavassa numerossa.

KARJALAN heimopäivät pidetään Mikkelissä lokak. 27—28 p:nä. Työnjoht. Ragnar Östman on lupautunut esitelmöimään. Rovasti Otto Myyryläinen on hyväntahtoisesti suostunut järjestämään. Lähemmin ilmoitetaan lokakuun lehdessä. Tervetuloa!

LAPPEENRANNASSA pidetään syysvalistuspäivät marraskuun 10—11 p:nä. Lähemmin lokakuun numerossa.

KERAVALLA marraskuun 18 p:nä aijottu 10-vuotisjuhla on peruutettu, ja järjestetään mahdollisesti keväällä toukokuussa.

OULUN Kuurojenyhdistyksen tavanmukaiset esitelmäpäivät pidetään kuurojenkoululla marraskuun 24—25 p:nä.

HUOMAUTUS! Koska rautatiehallitus ei voi jokaiseen tilaisuuteen myöntää 25 %:n matkalippualennusta, on matkallelähtiessä syytä kysyä lipunmyyjältä, onko alennus tilaisuuteen myönnetty. Jos ei ole, niin siinä tapauksessa on edullisinta ostaa edestakainen lippu, joka tulee melkein yhtä halvaksi kuin alennuslippukin.

isän ollessa sairauden vuoksi estynyt saapumasta juhlaan.

Sen jälkeen seurasi Kuurojen Liiton ja eri yhdistysten onnittelut, jonka jälkeen tarjottiin kahvia kutsuvieraille. E. Savisaari esitelmöi kodista. Sitten esitettiin näytelmä »Kotiinpaluu» sekä hupailu. Lopuksi toimittaja R. Pitkänen selosti Pohjoismaiden yhteisiä viittomamerkkejä.

Mainittakoon, että tähän yhteenkuuluvaisuuden tunnetta edistävään ja uusia herätteitä antavaan juhlaan oli saapunut n. 70 henkeä.

HÄMEENKYRÖSTÄ. — Kas armolapset riemuiten on koossa lähtehellä. On olo meillä herttainen lähteellä yhteisellä. — Ihana oli se elokuinen sunnuntai, jolloin taas saimme kokoontua Sasin Virtasella virkistymään Jumalan sanan ääreen, niinsanoakseni »virkistyslähteelle». Jumalan virrat on vettä täynnä, sen saimme kokea monin tavoin. Monta oli sananjulistajaa. Puhujista mainittakoon oma pastorimme Paunu, joka kiireiden keskellä oli ehtinyt joukkoomme esittäen sanansa kuulevien suhtautumisesta meihin kuuroihin, sitten pastori Valmialan saarna, opettaja Valkaman puhe ja 2 muun miesvieraan kauniit puheet. Rouva Koskela esitti laulunsa »Golgatan risti» ja E. Koskinen myös mieleenpainuvan runonsa. Rauha Pitkäniemi piti myös puheen ja tulkitsi kaikki puheet meille kuuroille. Juhlassamme oli suuri joukko kuulevia ystäviä ja tamperelaisia kuuroja. Kiitos teille, että tulitte, taivaallisen sanan nälkä oli meillä ja teillä kaikilla, muuten emme ehkä olisi lähteneet. Kiitos taivaalliselle Isälle siitä ihanasta päivästä. Hän kokosi meidät väsyneet vaeltajat yhteen armopöytänsä ympärille ja siunatut olivat sen antimet. Kiitos näiden juhlien järjestäjille Virtaselle ja hänen tyttärilleen. Vieraanvarainen ja rakkautta uhkuva oli heidän kotinsa meille. Jumala kaiken hyvän teille siunatkoon. — Niin jääkäämme nyt vieläkin tämän päivän muistoihin, ne kannustavat meitä.

»Mä rauhan annan teille, Mun kalliin rauhani.» Näin lausuu vielä meille se suuri Mestari, Mi kaikkein synnit kantoi jo puussa Golgatan ja täydet lunnaat antoi hän eestä maailman. *A.L.*

TURUN Kuurojenyhdistyksen johtokunta järjesti herra Elias Savisaaren tyttären rouva Jaakkolan erojaisjuhlan omassa huoneustossa kesäk. 25 p:nä. Kutsuttuina olivat saapuvilla herrasväki Savisaari perheineen ja muut jäsenet. Rouva Jaakkolan mies oli toimensa vuoksi poissa. Hänellä on papinvirka Paavolassa Oulun lähellä. Neiti Sanni Helle mainitsi puheessaan, että rouva Jaakkola on aina ollut kuurojen keskuudessa ja tehnyt siunauksellista työtä kuurojen hyväksi, erikoisesti tulkkina. Hän on ollut sihteerinä ja osaltaan vaikuttanut siihen, että yhdistyksellä on oma talo, ja se seisoo vankalla pohjalla lähellä kuurojenkoulua. Me ymmärrämme kuitenkin, että herrasväki Jaakkolalla on lähinnä koti ja lapset, joten heidän on erottava meidän kuurojen keskuudesta. Sihteeri Taimi Putkonen ojensi rouva Jaakkolalle rahalahjan muistoksi meiltä jäseniltä. Ammattikoululainen Elna Sundell lausui kauniisti runon »Kodista erottaessa». Naiskerhon puheenjohtaja Liisa Lundberg mainitsi, että rouva Jaakkola on ollut muutaman vuoden mukana Naiskerhon toiminnassa, jonka toiminta keskeytyi 1943 sodan vuoksi. Hän herätti sen toiminnan taas 1947 ja on ollut sen puheenjohtajana, joka toivoo että jokainen kuuro nainen etsisi parempaa tietä tässä maailmassa. Rouva Jaakkolalle ojennettiin Naiskerhon puolesta suuri kukkakimppu kiitokseksi horjumattomasta työstä kuurojen hyväksi. Väliajalla yhdistys tarjosi kahvia leipineen kaikille vieraille, jolloin käytiin vilkasta keskustelua rouva Jaakkolan kanssa, joka ei ollut voinut pitkään aikaan käydä yhdistyksellä. Puheenjohtaja E. Savisaari kiitti tyttärensä puolesta kaikesta yllättävästä järjestelystä. Rouva Jaakkola kiitti kaikista puheista ja lahjoista, joita hän ei odottanut, ja toivoi henkisen ja hedelmällisen työn jatkuvan paremman ja sopusointuisemman maailman luomiseksi. Herra Vilkki lopuksi puheessaan mainitsi, että rouva Jaakkola oli pienestä saakka kasvanut meidän keskuudessamme ja on osoittautunut harvinaisen hyväksi kuurojen ystäväksi, jollaista ei ole toista. Me toivomme, että herrasväki Elise ja Esko Jaakkola menestyvät hyvin uudessa toimessaan Paavolassa. *L.L.*

SYDÄMELLISET kiitokset kaikille, jotka monin eri tavoin muistivat meitä hääpäivänämme 8. 7. -51 Tampereella. *Sylvi ja Taisto Viljanen.*

JÄRVENPÄÄSSÄ 29. 6.—3. 7. pidetyillä kuurojen kristillisillä päivillä unohtui haltuuni vieras lyijytäytekynä. Sen palauttamista varten pyydän omistajaa ilmoittamaan osoitteensa ja kynän tuntomerkit.

Yrjö Vasama, Jyväskylä, Sopukatu 9.

KOTIAPULAINEN

saa paikan lokakuun puolivälistä alkaen pienessä perheessä. Puhetaito välttämätön.

Vastaukset palkkavaatimuksineen os. rouva *Anni Jantunen,* Kemi, Haapalankatu 8.

KUUROJEN LEHTI
Tidskrift för Döva

56. vuosikerta 1951

Julkaisija: SUOMEN KUUROJEN LIITTO r.y.
Päätoimittaja URHO KIERIMO, Turku, Kuurojenkoulu. Puh. 11 490.
Toimitussihteeri: RURIK PITKÄNEN, Helsinki, Liisankatu 27 E 10. Puh. 38 154.
Toimituskunta: Eino Karilas, J. K. Palomaa, Lauri Paunu, Katri Pitkänen.
Toimitus ja konttori: H:ki, Liisank. 27 E 10. Puh. 38 154. Kirjoitukset ja kuvat lähetettävä ennen kuukauden 15 päivää.
Tilaushinta: Koko vuodelta 1951 kotimaassa 350:—, ulkomaille 450:—. Tilauksia vastaanottavat kaikki postitoimistot.
Ilmoitushinnat: 1/1 siv. 10.000:—, 1/2 siv. 5.000:—, 1/4 siv. 2.500:—. Kihlaus-, vihkimä- ja syntymäilmoitukset 300:—. Kuolinilmoitukset 500:—. Lähempiä tietoja saa puh. 38 154.
Kaikki maksut suoritettava Suomen Kuurojen Liitto r.y:n postisiirtotilille n:o 6825 tahi talouspääll. Evert Toiviolle, Helsinki, Laivurink. 33 D 88.

Forts. från sid. 131

POÄNGEN OM SAIMAA-POKALEN:

Vasa 61 p., Jyväskylä 52 p., Åbo och Helsingfors 38 p., Kuopio 18 p., Björneborg 17 p., Tammerfors 15 p., Uleåborg 14 p., Lahtis 4 p., Kotka 3 p., och St. Michel 3 p.

PÅ RESA TILL CISS:s XI KONGRESS I LAUSANNE.

KUL:s viceordförande U. Lehtimäki och undertecknad pseudonym har företagit en resa till det natursköna alplandet Schweitz, där de representerat KUL vid CISS:s kongress i Lausanne under pingstdagarna 12—14 maj 1951.

Redan den 11 maj började representanter från olika länder anlända till Lausanne, och möttes otursamt nog av fult och kyligt väder. Men denna grämelse glömdes snart inför det gästvänliga mottagandet och återseendets glädje.

Följande länder representerades vid kongressen: Frankrike, Belgien, Finland, Sverige, Danmark, Norge, Österrike, Holland, Italien, Jugoslavien och Schweitz. Även Tyskland, som kongressen godkände som medlem i CISS med 18 röster mot 4 blanka, hade sänt representanter. Bakom »järnridån» stannade Polen, Rumänien, Bulgarien, Tjeckoslovakien och Ungern.

Utom kongressdeltagarna anlände även korgbollsspelare från Bryssel, Paris och Jura samt franska, belgiska och schweiziska terränglöpare, omkring ett 40-tal personer.

Fredag afton hade staden Lausanne anordnat mottagningsfest å stadshuset »Mon Repos». I samma hus finns även ett olympiamuseum med föremål och fotografier från olika olympiader. I ett särskilt hörn finns även Olympiska spelens grundläggares, baron Coubertins skrivbord med tillhörigheter. Dessa saker ha »räddats» undan förintelse från ett antikvariat i franska huvudstaden.

Lördag morgon började kongressen i universitetets »Tissot»-sal, sedan schweiziska dövas idrottsförbundets ordförande Willy Scheizer därförinnan hälsat de närvarande välkomna, och önskat kongressen framgång i sitt arbete. Rådplägningarna och diskussionerna räckte hela dagen, avbruten endast av frukostpausen. Därefter visades i järnvägsstationens festsal en film från VM-spelen i Köpenhamn. Filmen var förvånansvärt lyckad och förstklassig, och är samtidigt en utomordentlig idrottspropaganda. — Denna film kommer för övrigt av KUL att hyras för förevisning i Finland i augusti—september. — Sedan fortsatte kongressen sina rådplägningar ända mot morgonsidan av natten.

Av de på dagordningen stående viktigare frågorna fattades följande beslut: 1) Tillståndsavgiften för alla internationella tävlingar beslöts höjas med 35—50 belgiska francs. 2) Sommar- och II vinterspelen gå i resp. Bryssel och Oslo 1953, men sedan hålles III vinterspelen efter 2 år (1955) och därefter vart fjärde år, medan sommarspelen från 1953 gå vart fjärde år. Alltså blir det i framtiden sommar- och vinterspel turvis vartannat år. 3) Beslöts att förbjuda användandet av ordet »olympia» i samband med de dövas VM-spel. Ensamrätten till detta »olympia»-ord förbehålles Internationella Olympiakomitten. 4) Vid val av de i tur avgående medlemmarna i CISS verkställande utskott för fyra år, nåddes följande resultat: A. Dresse (Belgien) 27 röster, C. Baretta (Schweitz) 19 röster, O. Dahlgren, (Sverige) 18 röster, O. Ryden (Sverige) 14 röster, P. Bernhard (Frankrike) 12 röster. 6) Beslöts att bilda en världsrekordkommitte, varvid valdes till president J. P. Nielsen (Danmark), till sekreterare A. Dresse (Belgien) och till medlem L. G. Dronckers (Holland).

Söndag morgon besöktes Lausannes vackra begravningsplats och där nedlades en krans från CISS på olympiaidéns uppväckares, baron Coubertins, grav. De dövas världsspel äro en produkt av olympiaidén och en modell av de stora olympiska spelen. — Sedan förde tre bussar kongressarna och turisterna runt de för sin naturskönhet kända omgivningarna kring Lausanne, synd bara att himlen var molnig, annars hade panoramat varit ännu skönare i solsken.

Vid återkomsten till staden åsågos korgbollstävlingarna och terränglöpningen. Den sistnämnda tävlingen vanns av Köpenhamnspelens guldmedaljör på 10,000 m, Max David. Andra blev schweizaren Arnold Anton och tredje belgaren Joseph Delange. Korgbollsturneringen slöt följande: 1) Bryssel, 2) Paris 3) Lausanne 4) La Chaux-de-Fonds.

Kongressmiddagen hölls i Foyer du Theatres vackra sal med ett par hundra deltagare. Bland hedersgästerna märktes traktens notabiliteter. Hälsningstalet hölls av schweizerförbundets sekreterare Conti, och sedan följde raden av tal. Efter middagen åtrådde dansen intill de sena timmarna. Mellan en danspaus förevisades en humoristisk sketch, och i en annan trevlig sketch uppträdde 3 fårhundar som »skådespelare». Vidare förärades kongressdeltagarna var sin värdefulla väggtallrik som minne av besöket i Lausanne. *JULU.*

Arvoisat kuurot!

TAVOITTEEMME 1,500,000 MARKAN

saavuttaminen ei ole mahdottomuus, jos kaikki kerääjät jatkavat keräämistään yhtä tarmokkaasti vielä jäljellä olevina kuukausina — keräysaika päättyy 31 p:nä jouluk. 1951 — kuin keräyksen alkukuukausina, jolloin on kertynyt rahaa ilahduttavan suuria määriä. Tällä hetkellä on vaikeata tietää, kuka tulee voittamaan pääpalkinnon, joka on ilmainen matka Brysselin MM-kisoihin, sillä monet kerääjät ovat hyvin tasaväkisiä keräyskilpailussa. Kun nyt on paras keräysaika varsinkin, kun kesälomat päättyvät ja maan taloudellinen elämä palaa jälleen entiseen vauhtiinsa, niiden kuurojen, jotka eivät vielä aloittaneet keräystä, on hyvä pyytää keräyslistoja kirjallisesti keräyspäälliköltä Börje Ahlbäckiltä Helsinki, Iso-Roobertinkatu 1 A 5.

Pyrkimyksemme olkoon tavoitteemme saavuttaminen, mieluummin monin verroin ylittäminenkin.

Kunnioittavasti

KUL:n KERÄYSTOIMIKUNTA

Lukekaa keräysehdot Kuurojen Lehti N:o 6:sta!

KUUROJEN JOULU

ilmestyy laajana, runsaasti kuvitettuna ja sisältörikkaana taas ensi jouluksi. Ilmoittautukaa myymään sitä. Hyvät palkkiot!

SUOMEN KUUROJEN LIITTO r.y.

Helsinki, Liisankatu 27 E 10

KUUROJEN LEHTI - TIDSKRIFT FÖR DÖVA

maksaa syyskuusta vuoden loppuun

ainoastaan 120 mk

Tarjotkaa lehteä tuttavillenne, joille sitä ei ennestään tule ja kehoittakaa tilaamaan heti.

SUOMEN KUUROJEN LIITTO r.y.

Liisankatu 27 E 10, Helsinki

Postisiirtotili n:o 6825

KAUPPAKIRJAPAINO OY, HELSINKI 1951